

měsíčník litoměřické diecéze

# ZDISLAVA

číslo 7 • 2009  
listopad



BISKUPSTVÍ  
LITOMĚŘICKÉ

*Církev nedělá rozdíly mezi živými a mrtvými.  
Bůh totiž není Bohem mrtvých, je Bohem živých.  
Pro Něj jsou všichni lidé živí.*

## Modlitba pomáhá nejen živým

Věříme-li, že modlitba pomáhá živým lidem, proč bychom se neměli modlit i za mrtvé? Život je jeden, neboť jak říká evangelista: „Bůh není Bohem mrtvých, ale živých“ (srov. Lk 20,38). Smrt není konec, ale jen stupeň v lidském osudu. A tento osud nekončí ve chvíli smrti. Láska, kterou vyjadřuje naše modlitba, nemůže být tedy marná. Kdyby totiž na zemi láska měla moc, a po smrti již žádnou moc neměla, bylo by to popření slov Bible a zkušenosti církve, že láska je silnější než smrt, neboť Kristus ve své lásce k lidstvu smrt přemohl.

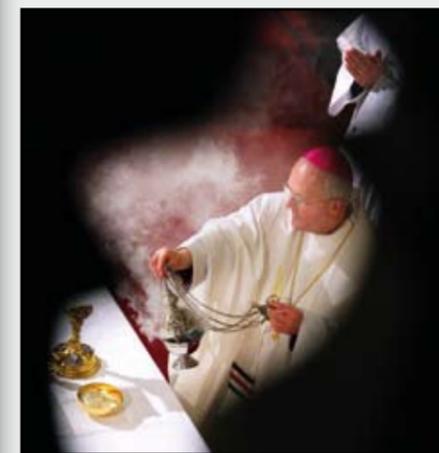
*O modlitbě za zemřelé hovoří již Bible:  
„Proto dal Juda Makabejský přinést smírnou oběť  
za mrtvé, aby jim byly odpuštěny hříchy“  
(2 Mak 12,46).*

# OBSAH

<b>Úvodník</b>	
Památka našich drahých zesnulých	3
<b>Rozhovor</b>	
Konejme dobro, dokud můžeme	4
<b>Vzpomínáme</b>	
Lidské srdce ví	7
Vzpomínka na P. Jarolíma Adámka	7
<b>Spiritualita</b>	
Anežce České k poctě a radosti	8
Kazatel - důsledně se tážající mudrc	10
<b>Zprávy z diecéze</b>	
Krátké zprávy z diecéze	12
Konference o pastoraci mládeže v Maďarsku	16
Lépe je dvěma než jednomu, upadne-li jeden, druh jej zvedne	16
Víkend pro ženy	17
VII. celostátní kongres katechetů	17
Celostátní kongres katechetů v Kroměříži	18
Nabídka publikací z DKC	18
<b>Pozvánky</b>	
Adventní koncerty a koncerty duchovní hudby	19
Přehled vánočních bohoslužeb v jednotlivých farnostech	20
<b>Zprávy z biskupství</b>	
Diecézní centrum pro rodinu	22
Z díáře biskupa, generálního vikáře a emeritního biskupa	22

*Fotografie bez uvedení autora  
- Jana Michálková a Miroslav Zelenka*

Fotografie na titulní straně časopisu: Karel Pech



### ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze  
Listopad 2009 • 14. ročník • 7. vydání • 20 Kč

# Památka našich drahých zesnulých

V listopadu zvláště myslíme na naše zemřelé. V prvních dnech tohoto měsíce se dáva celý národ do pohybu, aby uctil památku svých drahých, kteří nás přešli ve smrti. My, křesťané, na ně pamatujeme zvláště při mši svaté. Slovo eucharistie znamená díkyčinění. Děkujeme Bohu za všechny osoby, které pro nás byly ztělesněním Kristovy tváře. Díváme se na ně s pocitem vděčnosti.

Mnozí z nás prožili okamžik, kdy se museli rozloučit s osobou, která nám byla drahá. Tehdy jsme si museli osvojit modlitbu sv. Augustina: „Pane, neptám se, proč jsi mi toho či onoho sebral, ale děkuji ti za to, žes mi jej daroval.“ Někdy potřebujeme čas, abychom se na takovou modlitbu zmohli. Čas na to, abychom si očistili památku na tuto osobu, abychom ji odpustili, čím se proti nám provinila, abychom tak dokázali docenit lásku, jejíž stopy v našem životě zanechala.



Dušičkové období nám dává příležitost, abychom pohleděli na všechny lidi, s nimiž jsme se setkali, jako na dar. A Bůh si přeje, abychom stejný pohled měli i na živé. Bez přehánění – stačí, abychom alespoň zčásti uvedli v život to, co píšeme v nekrologích.

Dušičkové období je cvičením paměti. Je třeba, abychom našli chvílku, zamysleli se a znovu dali tvář a jméno těm, kteří nám jsou drazí: rodičům, dobrodincům, přátelům a příbuzným, všem, kteří stáli na cestě našeho života, a za všechny Bohu poděkovali.

Při mši svaté vyslovujeme dvoji memento: za živé a za zemřelé. Kolikrát v životě jsme hmatatelně pociťovali sice slovy nevyjádřitelnou, avšak účinnou blízkost a pomoc zemřelé osoby! Doba Dušiček nám připomíná tu část vyznání víry, v níž se hovoří o společenství svatých, tedy stále žijících.

Dušičková doba je lékem na ztrátu paměti, typickou nemocí současné doby. Dnes se všechno žene za novými věcmi a podněty, avšak my máme povinnost rovněž nezapomínat na to, co bylo, a na ty, kteří byli s námi a dnes už nejsou. Možná to jsou právě teď ti nejpouštěnější, kteří potřebují naši pomoc, kteří nemají v širém světě nikoho, kdo by se za ně modlil. Čiňme tak my! Tak jim nejen pomůžeme na cestě k definitivnímu spočinutí v Bohu, ale zároveň si uvědomíme, že ani my nejsme a nebudeme nikdy sami. Bohu díky!

Generální vikář P. Stanislav Příbyl, CSsR

# Konejme dokud můžeme dobro,



Biskup Jan Baxant se zdraví s věřícími. Foto Václav Brůna

Ohlédnutí za prvním rokem služby dvacátého sídelního biskupa litoměřického Mons. Jana Baxanta.

**Před rokem, krátce poté, co jste nastoupil do úřadu, jsem se Vás ptala, zda považujete naši diecézi za region bezvěrců. Odpověděli jste, že nemáte ten první dojem, že by byl sever Čech tzv. nábožensky odepsaný. Litoměřická diecéze je známá nízkým počtem aktivních věřících. Z téměř 280 tisíc registrovaných katolíků je aktivních zhruba 12,5 tisíce, což jsou ti, kteří pravidelně navštěvují nedělní bohoslužby v kostelích. Na Moravě přitom připadá toto číslo na jeden vikariát. Jak vidíte situaci dnes, po roce biskupské služby?**

Mnoho lidí se mě při různých příležitostech ptá, jak je na tom litoměřická diecéze, co se křesťanské víry týče a co se týče křesťanského způsobu života, a jestli je na tom naše diecéze opravdu tak špatně. Po ročním pobytu v severních Čechách, po všech těch setkáních s lidmi věřícími i nevě-

*Papež Benedikt XVI. jmenoval před rokem Mons. Jana Baxanta diecézním biskupem v Litoměřicích. Biskupské svěcení přijal 22. listopadu 2008 v katedrále sv. Štěpána na Dómském náměstí v Litoměřicích za přítomnosti českých, moravských a zahraničních biskupů od kardinála Miloslava Vlka. Spolusvětiteli byli apoštolský nuncius v České republice Diego Causero a českobudějovický sídelní biskup Jiří Paďour, OFMCap. Kázání měl olomoucký arcibiskup a metropolita moravský Jan Graubner.*

řícími, s křesťany i nekřesťany, které jsem zde prožil, bez nadsázky říkám, že severní Čechy v sobě mají ještě mnoho potenciálu a že není pravda, že by to byla diecéze pro mne beznadějná, že by tu byl až tragický nedostatek křesťanů – lidí, kteří mají rádi Pána Ježíše a žijí podle Kristových zásad.

Samozřejmě, že když mluvím se svými kolegy a spolu-bratry biskupy, kteří vyprávějí, jak projíždějí své diecéze a setkávají se se svými diecezány, tak v tom vidím rozdíl. Tady u nás bychom mohli říci, že je ten hlouček věřících menší. To ale neznamená, že by to byla nějaká tragédie. Všude tam, kam přijíždím, je sice oproti jiným místům v republice křesťanů méně, zato to ale jsou lidé, kterým opravdu o Kristovu věc jde.

**Krátce po biskupském svěcení jste řekl, že byste se rád věnoval především lidem; že majetkem diecéze jsou především lidé a jejich duše. Jaká jsou tedy setkání, kterých bylo za uplynulý rok bezpočet?**

Nádherná. Vždycky se na ně velice těším a odjíždím z nich povzruzen a s dobrým pocitem. Krásné je na nich to, že na Vás někdo čeká. I když to v té určité famostí může být právě jen ten malý hlouček lidí. Nejkrásnější na tom je, že nejenom čekají, ale že především očekávají – že se s nimi setkám, že jim podám ruku, že s nimi promluvíme a že i oni mi něco řeknou... Očekávají někoho, koho mají rádi, a to je krásné.

## Řada z nich jsou setkání česko-německá...

V drtivé většině jsou takto smíšená. Vždyť v nedávné minulosti bylo na severu Čech devadesát procent německy mluvících obyvatel. Síla tohoto obyvatelstva, potomci těchto obyvatel mají stále vztah k mnohým místům v jednotlivých farnostech v naší diecézi, a pokud se ve farnostech konají setkání obyvatel obcí, přijíždějí na ně a přijíždějí na ně rádi. Já se vždycky snažím připravit pro ně pár slov, abych je také oslovil. Tato smíšená setkání jsou zajímavá, jsou, řekl bych, pestrá a pro všechny zúčastněné je to hezká chvíle.

## Jaký podíl má na těchto setkáních mládež?

Minimální. Ale mně to nevadí. Je to skutečně jen pár jednotlivců. Dva, tři, pět. Snažím se právě i na ně obrátit a k nim se přiblížit a je oslovit, protože si myslím, že v tom malém hloučku našich věrných je ten minihlouček mladých lidí skutečně kvasem a určitým příslibem do budoucna. Velice rád bych, a to je moje předsevzetí, dal těch několik málo mladých lidí ve všech farnostech, ve všech místech, kde už jsem byl a kam ještě pojedou, dohromady. Aby, i když je jich málo, o sobě věděli. Mladí lidé, s nimiž se setkávám, jsou nadšenci, plní optimismu do života... ani jednou jsem se nesetkal s nějakým otráveným obličejem... Představuji si, že by se spojili dohromady. Vždyť by to byla nádherná armáda úžasných, nadšených, optimisticky laděných lidí.

Moc pěkná byla například nedávná setkání s vysokoškolačky při zahajování nového akademického roku. Nejen v kostele při bohoslužbách, na které přišli věřící i nevěřící – ostatně byla to veřejná bohoslužba přístupná všem lidem, a tak to má vždy být, ne elitě, která za sebou zavře dveře. Do kostela má mít každý přístup a jeho dveře by měly být vždy všem otevřené – ale po bohoslužbách byla tato setkání krásná. Byla v nich bezprostřednost. Mladí lidé zde otevřeli svá srdce.

## Před rokem jste řekl, že Vaše služba na severu Čech nebude procházka růžovou zahradou. Došlo na Vaše slova?

Nedošlo. A já sám jsem tomu velmi překvapen, protože kam jsem přišel, až na několik málo výjimek, všude dostávám růže. To teď říkám s mírným úsměvem. Ale vážně

– opravdu nedošlo. Na začátku jsem se domníval, že první rok mé biskupské služby bude mnohem obtížnější, než nakonec byl. Neříkám, že to bylo všechno jednoduché, tedy že to bylo snadné období, očekával jsem ale, že těch trůnů bude mnohem víc.

## Naznačíte alespoň, co se povedlo a co ne?

Povedlo se kupříkladu to, že z těch jednotlivých pastoračních setkání s kněžími, jáhny, pastoračními asistenty, varhaníky, sbormistry, mládeží, nemocnými, se starými lidmi i s lidmi, kteří nesou odpovědnost za stav ve společnosti, to znamená s politiky, se zastupiteli obcí a měst, že všude jsem se přesvědčoval o tom, a tomu přikládám úspěch – ne můj, ale křesťanství a úspěch Kristova učení – že při takových setkáních si vždycky všichni zúčastnění vážili toho, že



Jáhny drží při obřadu evangeliář nad svěcením. Foto Karel Pech

křesťanské přesvědčení nás vede k porozumění a velkorysosti. A přestože i my, křesťané a katolíci, mnohdy určité věci kritizujeme a posuzujeme, nikdy jsem se nesetkal s nějakým odmítnutím, úsměškem, nezájmem nebo něčím podobným. Nikdy. To pokládám za pozitivní.

A co se nepovedlo? Marně přemýšlím... Musím upřímně říci, že se nestalo nic výrazného, co by mě vysloveně mrzelo... Snad to, že se mi nepodařilo některé bratry a sestry v Kristu přesvědčit, že nemohu a nechci být biskupem-revolucionářem, ale biskupem-radikálem ve smyslu biskupského hesla mého milého předchůdce otce biskupa Pavla: „Zajeď na hlubinu!“. Žít touhou prohloubit křesťanský život, vrátit se ke kořenům (radix=kořen), k opravdovosti. Revolučně bourat pro mne znamená ničit a dělat čistky. To odmítám.

**Je biskupská služba těžkou službou?**

Je, ale krásnou... když si člověk uvědomí, že je apoštolem...

**Jak vnímáte fakt, že jste během prvního roku své biskupské služby mohl zažít návštěvu papeže v České republice a že jste se mohl setkat se Svätým otcem Benediktem XVI. už jako biskup a ne jako generální vikář? Tím ovšem nechci nikterak snižovat pozici generálního vikáře...**

Uvědomoval jsem si to s pocitem štěstí. To, že kdyby Svätý otec přijel o rok dříve, kdy jsem ještě biskupem nebyl, že by to bylo jistě krásné, ale bylo by jiné. Jsem velice rád, že jsem si mohl návštěvu papeže v naší republice prožít jako biskup, a byl jsem šťastný, že jsem právě proto mohl být v jeho mimořádné blízkosti. To považuji za obrovské štěstí, velikou výsadu a shodu šťastných okolností.



Biskup Jan Baxant se zdraví s věřícími. Foto Václav Brůna

**V čem byla pro naši litoměřickou diecézi návštěva papeže Benedikta XVI. důležitá?**

Ani krásné věci nemůžeme přeceňovat, měli bychom je ale doceňovat. Já bych rád docenil papežskou návštěvu v tom smyslu, že pro obyvatele severních Čech, pro obyvatele naší litoměřické diecéze, to jistě byla událost. Ne pro všechny asi událost mimořádná. Právě proto, že sever Čech je takový, jaký je. Ale – jsem stále víc a víc přesvědčen o tom, že skutečnost, že papež přijel do České republiky, i pro obyvatele severních Čech něco důležitého znamená, a sice to, že tito naši bratři a sestry si tak trochu pozměnili mínění o Kristu a o papeži. Najednou viděli, že katolická církev není zase až tak zpátečnická a že papež není jen nějaká figurka, ale že je to ušlechtilý člověk... Myslím, že tento dopad to na diecézi má. Samozřejmě neočekávám, že tu dojde k nějakému náhlému obrácení lidí ke křesťanství, ale tento nepatrný, byť důležitý posun ve vnímání katolické církve a papeže tu určitě je.

**Je něco, co byste chtěl obyvatelům litoměřické diecéze vzkázat?**

Chtl bych říct především všem lidem, všem křesťanům, všem těm, s nimiž jsem se během uplynulého roku své

biskupské služby setkal, že jim děkuji za to, že mě vždy přijali přátelsky a srdečně. Současně je také chci poprosit, aby, pokud možno, něco z toho, co sami prožili při těch jednotlivých setkáních a co je oslovilo, předali postupně dál – svým příbuzným, svým blízkým, svým dětem a kamarádům – protože pěkné věci by neměly zůstat pouze nám, v našich duších. O ně se máme dělit, abychom atmosféru krásných křesťanských chvil šířili dál.

Pán Ježíš nás vybízí k následování a ke způsobu křesťanského života, to znamená ke způsobu Jeho života. Výzva Kristova je v tom, abychom dobro konali, dokud můžeme. A kdy můžeme? Právě teď, v této chvíli. Teď máme konat dobro – bez ohledu, zda nám to přinese, nebo nepřinese užitek. Já jsem přesvědčen o tom, že každá dobrá myšlenka, natož pak každé dobré slovo a natož pak každý dobrý čin vykonaný ve jménu Kristově, musí nutně přinést užitek. Kdy a komu a kde, to nevíme, ale určitě se to neztratí.

**Máte před sebou ještě řadu let biskupské služby. Jistě máte připraven plán rozvoje biskupství a diecéze i vizi, co může dát severočeská církev české církvi. Mohl byste něco z Vašich plánů, vizí prozradit? A co z toho se chystá pro příští rok?**

Nevíme dne ani hodiny! Co všechno je ještě přede mnou, ví jen Bůh sám. Pro nastávající dobu, jak jsem při nástupu do diecéze naznačil, chci spolu se všemi spolupracovníky zkoumat, co specifického může naše diecéze nabídnout celé církvi. Určitě něco specifického má, jinak by už neexistovala. Zvu všechny k tomuto hledání se zdravým křesťanským sebevědomím. Možným východiskem může být skutečnost, že většina z nás, současných obyvatel severních Čech, tu nemáme své vlastní kořeny, a přece netrpíme komplexem méněcennosti a šťastnými alespoň trochu jsme. Kolik lidí na světě je nešťastných a bázlivých a přítom žijí v tradičních oblastech s pevnými kořeny!

**Děkuji za rozhovor**

Jana Michálková

Více fotografií z biskupského svěcení naleznete ve fotogalerii na [www.dltm.cz](http://www.dltm.cz).

# Lidské srdce ví

„Polož mě jako pečeť na své srdce, jako pečeť na své ramię, neboť silná jako smrt je láska“ (Pís 8,6).

Láska jde až za hrob. To není fráze, to není nějaká planá naděje. To je naděje reálná. Pokud se ovšem o lásku opravdu jednalo.

Viktor E. Frankl, který přežil koncentrační tábor, ve své knize „A přesto říci životu ano“ píše: „Žije ten milovaný člověk ještě anebo ne? To nemožu vědět, protože tady v lágru je zakázáno poštu psát i dostávat. Ale v této chvíli je to jaksi bezpředmětné. To teď vůbec nepotřebuji vědět: mé lásce, mému láskyplnému vzpomínání, láskyplnému patření jeho duchové podoby to vůbec nemůže škodit. Kdybych věděl, že má žena zemřela, s nemenší oddaností bych se oddával této láskyplné kontemplaci. Tento duchovní rozhovor by byl právě tak intenzivní a právě tak naplňující.“

K téhle zkušenosti, totiž že láska nepředpokládá pouze tělesnou existenci, ale především duchovou bytost milovaného člověka, došel Frankl. To byl vzdělaný myslitel, který se svým snažením, svým uvažováním dopracoval tohoto výsledku. Nepochybně mu to pomohlo přežít

hrůzy války. Ale co si má počít prostý člověk s pouhým základním vzděláním? Má kvůli tomu číst tlusté filozofické knihy? Ani náhodou. Ztrácel by tím jen čas. Odpověď na tuhle otázku objeví vyrytou na dně svého srdce každý člověk, a to přesně ve chvíli, kdy je to pro něj aktuální: „Ve chvíli smutku a rozloučení pociťuje lidské srdce hluboce, že láska, která spojila členy rodiny je trvalou skutečností, jež přetrvá hrob. Že láska, jestliže je pravá, nemůže zemřít, protože láska je cosi božského a Bůh neumírá. Lidské srdce věří samo od sebe, že zemřelí žijí dál, že jsou nám blízko, a že jsou víc než kdy předtím přítomni v neviditelném, ale skutečném světě, jenž nás obklopuje.“ (Kard. Suenens)

Tuto obecně lidskou zkušenost opakovaně potvrzují i rozporuplné výroky mnohých pozůstalých, kteří se důsledně hlásí k ateismu a materialismu, ale zároveň nepochybují o tom, že jejich milovaný je tu „nějak“ pořád přítomen. Komunikují s ním, radí se s ním, snaží se dělat to, z čeho by měl radost, snaží se vyvarovat toho, s čím by nesouhlasil. A to všechno proto, že v jádru srdce navzdory popelu v urně vědí, že tu s nimi není jenom „jako“, ale doopravdy. Jsou ještě vůbec ateisty?

Z knihy Marie Svatošové: *O naději* (KNA, 2003)

## Vzpomínka na P. Jarolíma Adámka

V těchto prosincových dnech si my, redemptoristé, připomínáme čtyřicáté výročí úmrtí jednoho z nás, vynikajícího člověka, kněze Th.Dr. Bibl. Lic. P. Jarolíma Adámka.

Narodil se 14. 2. 1915 v Bludově u Šumperka. V roce 1928 nastoupil do juvenátu redemptoristů v Libějovicích u Vodňan. Byl od dětství velmi nadaný a bystrý, měl velkou touhu stát se knězem. V roce 1934 složil první řeholní sliby v Českých Budějovicích a v roce 1941 byl v Praze biskupem Antonínem Eltschknem vysvěcen na kněze. Doktorem posvátné teologie byl promován v roce 1946 a v roce 1948 dosáhl studií v Římě licenciátu biblických věd. Poté působil požehnaně ve svém povolání i pastoraci – jako profesor bohosloveckého semináře redemptoristů v Obořišti u Dobříše, věnoval se pastoraci na Svaté Hoře a v Praze. V roce 1950 byl internován na Králiky a později do kláštera Želiv. Odtud byl 9. 2. 1955 propuštěn.

Nemohl vykonávat kněžskou službu, a tak pracoval v ČSAD v Praze - Ruzyni. Věnoval se ale stále tajně výuce bohoslovců, za což byl v roce



1961 komunistickým režimem zatčen. Dne 9. 7. 1964 opouští otec Jarolím valdickou věznici a vrací se, hlídán, ke svému světskému zaměstnání v akumulátorce v ČSAD Praha - Ruzyně. V této době se u něho již projevují zdravotní problémy, práci

v akumulátorce musí opustit a hledat jeho zdraví méně nebezpečné zaměstnání.

Obrací se proto na konzistoř litoměřické diecéze. Zde je mu nabídnuta práce kněze a údržbáře u Školských sester De Notre Dame v Horní Poustevně. V listopadu 1967 tedy nastupuje do tohoto nového působišť. V roce 1969 se podílí na ekumenickém překladu Nového Zákona a má také nastoupit jako profesor bibliistiky na bohosloveckou fakultu v Praze. Jeho nemoc se, i díky mlčení komunistických lékařů, bohužel od počátku zanedbala a velmi rychle zhoršila. Dne 18. 12. 1969 otec Jarolím Adámek umírá na cirhosu jater v rumburské nemocnici.

Příklad jeho odvážného života, plného tichého snášení všech příkoří a obětí, je pro nás, kněze, vzorem. Ti, kteří se s otcem Jarolímem znali, dosvědčují, jaký byl vzácný člověk.

P. Roman Janáč, farní vikář na Svaté Hoře u Příbrami

# Anežka Česká k poctě a radosti

Oslavy 20. výročí svatořečení Anežky České, kterou kanonizoval papež Jan Pavel II. ve Vatikánu 12. listopadu 1989, se konaly v klášteře a kostele Narození Panny Marie v Doksanech ve dnech 13. a 14. listopadu 2009

## Setkání s Anežkou

Doksany patří k místům, která mají svého genia loci. Staletá přítomnost generací sester, prožívajících svůj čas v modlitbě, práci a oběti, utvářela duchovně toto místo. Podle mnohých pramenů zde navíc pobývala v dětství dcera krále Přemysla Otakara I. Anežka... Od mého příchodu do Doksán v září minulého roku se sv. Anežka dostávala pomalu do popředí mého přemýšlení. Zastavoval jsem se před jejím reliéfem, umístěným ve zdejší kostele vedle oltáře sv. Josefa. Po sv. Norbertu a Augustýnovi se jako třetí jaksi samozřejmě zařadila do seznamu svatých, jež jmenuji v třetí eucharistické modlitbě. Občas s ní i rozmlouvám. Prosím ji o přimluvu za sestry premonstrátky. Proč by nepomohla svou přimlouvu řeholnicím, které zde nyní opět žijí jako následovnice dávných spolusester. Těch, které učily Anežku modlit se, přispívaly k prohloubení její dětské lásky k Bohu a svým příkladem přísného odříkavého života jistě svou světenkyni zaujaly. Žádám ji o radu či vnuknutí, jak pracovat pro lidi zdejšího kraje, aby i oni stále plněji poznávali Boží zájem o ně, slyšeli Jeho



hlas a nechali se Jím vést. Tak jako kdysi Anežka... A věřte nebo nevěřte, jsem víc a více přesvědčen, že se na tomto posvátném místě může setkat se svatou Anežkou i mnohý další...

## Z Anežčina života

Narodila se asi roku 1211 Přemyslu Otakarovi I. a jeho druhé ženě Konstancii. O její výchovu pečovaly postupně sestry v slezské Třebnici a premonstrátky v Doksanech. Další roky strávila jako zaslíbená nevěsta na vídeňském vévodském dvoře. Po zrušení zasnoubení žila v Praze. I z dalších plánů na politické manželské svazky sešlo, asi také zásluhou Anežčinou. Ta už nyní jako dospělá dívka vyhlížela jiného Ženicha... Inspirována

hluboce sv. Františkem a sv. Klárou, se kterou si dopisovala, zakládá za pomoci svého bratra Václava první klášter Na Františku a sama do něho v roce 1234 vstupuje. Vyniká v péči o poutníky, nemocné a chudé zvláště v blízkém špitále. Nabádá ke smíru své znepřátelené královské příbuzné a v době braniborského vpádu do Čech jako jediná z královské rodiny po odvezení malého synovce, královice Václava, ze země usiluje mírnit bídu těch nejchudších. 2. března 1282 umírá. Přestože je záhy vzývána lidem jako přimlůvkyně v nebi, pocty oltáře se dočká o mnoho století později. Až v roce 1907 je prohlášena církví za blahoslavenou. Její svatořečení 12. listopadu 1989 symbolicky otevřelo cestu našeho národa ke svobodě.

## Odkaz našim rodinám

Nedávno jsem si při četbě Anežčina životopisu znovu připomněl, jak mnoho významných a příkladně žijících žen měla v příbuzenstvu. Svou starší nevlastní sestru Markétu, která se nesmazatelně zapsala do srdcí dánského lidu jako jeho milovaná královna Dagmar. Sv. Hedviku Slezskou, svou tetu, která založila klášter v Třebnici, kde později Anežka obdržela základy své náboženské i osobnostní výchovy. Sestřenicí sv. Alžbětu Durynskou, jež ovlivněná setkáním se syny sv. Františka od roku 1223 žila velmi skromným životem a zejména vybudováním a podporováním špitálu prokazovala mnoho dobrodiní potřebným. Také Anežčina neteř Markéta Uherská zemřela v necelých třiceti letech v pověsti svatosti a podobně jako její teta byla prohlášena ve 20. století za svatou. Tolik svatých žen v rodině, tolik dobročinnosti a praktické lásky k bližním. Kolik asi hlasů těch, kterým pomohly, velebilo jejich štědrost a soucit. A Bůh je jistě slyšel... A na druhé straně kolik bojů, zákeřností a zrad se vrývalo do života národů vinou některých mužských příbuzných. Vévodů, králů i císařů. Případá mi, že jejich zbožné, a často i svaté ženy hojily mnohá těžká zranění a křivdy, tišily zármutek a bídu, způsobené spory a válkami vládců. Uprostřed těchto krajností volí Anežka cestu Světla. Asi nám chce ukázat, že i my máme dnes v našich rodinách stejnou možnost volby. Odmítat zlo a temnotu a volit cestu Anežčinu. Ve společenství rod-

ných a přátel posilovat sounáležitost Ježíšových učedníků a vzájemně se povzbuzovat dobrým příkladem. Pak bude i v našich rodech růst dobro a požeňání.

## Pozdě, nebo právě včas?

„Až bude prohlášena Anežka Česká za svatou, teprve bude v Čechách dobře.“ Mnozí vzpomínáme na poslední roky nesvobody na konci osmdesátých let minulého století. Jak narůstala touha po náboženské svobodě, volnosti v cestování, politické pluralitě. Podporovalo ji i Desetiletí duchovní obnovy národa, vyhlášené kardinálem Tomáškem. Jaké mohutné vzdušné naděje, ba náboženského nadšení znamenalo svatořečení naší Anežky České. Možnost putovat do Říma na tuto velkou slavnost měla, myslím, větší význam, než kdyby se událo svatořečení zde, v Čechách, čehož se komunističtí vládcí velmi obávali, a proto jej nepovolili. Desetitisíce proudily poprvé od Pražského jara všemi dopravními tepnami do Věčného města. Okusily opět svobodu. A vrátily se jako poslové radosti a naděje. Právě včas přišla chvíle pozdvižení této dcery českého národa k poctě oltáře! A pokud se někdo domnívá, že správně má znít ona stará předpověď, až se najde tělo Anežky České, teprve bude v Čechách dobře, tím víc se můžeme těšit, co lepšího nás ještě čeká!

## Severočeský Řím

Jedinkrát v novodobých dějinách se zaskvěly Doksany krásou převelké náboženské slavnosti. Prý zásluhou kardinála Tomáška byla na tomto místě povolena mimořádná bohoslužba ke cti Anežky České právě v den, kdy v Římě papež Jan Pavel II. pronášel formuli svatořečení. Hrozen těch, kteří se nevešli do kostela, se snažil na nádvoří před vchodem zaslechnout slova mešní bohoslužby a připojoval se k mohutnému zpěvu uvnitř. V kostele byla podle pamětníků hlava na hlavě. Byl také odhalen a požeňán reliéf sv. Anežky ve zdejších klášterním a farním kostele Narození Panny Marie.

## A znovu v Doksanech

Přesně před rokem, díky současnému kancléři litoměřického biskupství P. Jiřímu Hladíkoví, OCr a především laskavostí velmistra Rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou Jiřího Kopejska, zavítala svatá Anežka

duchovně a hluboce symbolicky do doksanského kostela a kláštera. Její ostatky, získané ze španělského Eskorialu křižovníky, přivezené do Doksán, způsobily velkou radost sestrám premonstrátek, kněžím vikariátu spolu s emeritním biskupem Josefem i sezvaným věřícím. Několikadenní pobývání relikvie sv. Anežky, uctívané komunitou řeholnic i shromážděnými poutníky, ještě více oživilo veřejnou úctu k naší svätici Anežce na místě jejího dávného pobývání. Od jara 2009 se každého 13. dne v měsíci scházíme ke slavení mše svaté a k litaním ke cti sv. Anežky a přimlůvám za národ, obnovu církve v naší zemi, rodiny i za další potřeby. 13. a 14. listopadu 2009 jsme slavili 20. výročí svatořečení bohoslužbami a bohatým duchovním a kulturním programem, shromážděním kolem našeho diecézního biskupa Jana a emeritního biskupa Josefa.

## Svatá Anežko Česká, oroduj za nás!

*P. Adrián Pavel Zemek, O. Praem.*



# Kazatel

## – důsledně se tázající mudrc

Označení lidského autora tohoto starozákonního spisu pojmem „kazatel“ není přesné. Originální „kohalet“ označuje spíše „toho, který svolává shromáždění“, předseda mu a je jeho mluvčím. Celá tato krátká kniha o tomto poslání „kohaleta“ svědčí ve všech svých myšlenkách. „Kohalet“ je zde nadčasovým mluvčím člověka tázajícího se po smyslu svého života, mluvčím oběma směry: promlouvá na jedné straně ke shromáždění Božího lidu a poučuje je o výsledcích svého neúprosně poctivého tázání se; na druhé straně však vyjadřuje

po smyslu své existence k věčnému tajemství života, totiž k samotnému Bohu. Vydejme se společně s Kohaelem na dobrodružnou cestu jeho nemilosrdného hloubání a prozkoumávání nejhlubších pramenů smyslu lidského života.

### „VŠE JE POMÍJIVOST“

Slovo „pomíjivost“ – hebrejsky „hebel“ – je nejvýznamnějším pojmem celé knihy. Neoznačuje tolik dříve používaný drastičtější překlad „marnost“, tedy něco negativního, jako spíše vyjádření nejhlubší podstaty lidského života i celé pozemské skutečnosti, která je zcela nevyhnutelně poznamenána krátkodobostí, nestálostí, brzkým zánikem. Slovo „hebel“ se dá nejlépe přeložit obratem „ranní rosa, či opar“, který hned po východu slunce mizí a nezanechává po sobě v krátkém okamžiku žádné stopy. Tomuto obrazu z přírody přirovnává Kohalet nejhlubší odpověď na poctivé tázání se po smyslu života. Život je především „pomíjivý“, to je výsledek jeho hloubání, když se ptá odvěkými otázkami myslícího tvora – člověka: „Odkud? Kam? Jak? Proč?“

Kohalet se úmyslně vyhýbá již dříve daným odpovědím, které odhaluje často jako povrchní, neověřené fráze, jež mohou být spíše vyjádřením osobní lenosti poctivě přemýšlet, nebo nedospělého přejímání cizích, neprobádaných názorů. Vydává se sám na cestu nesmlouvavě důsledného hledání, při kterém se nevyhýbá žádnému zklamání, je-li opravdu objeveno jako odpověď na palčivou otázku: „Proč?“ Po probádání veškeré lidské možné zkušenosti pozemského života uzavírá Kohalet své hledání bolestně a poctivě nalezenou odpovědí: „Pomíjivost, samá pomíjivost, všechno pomíjí. ... Co se

dálo, bude se dít zase, a co se dělalo, bude se zase dělat; pod sluncem není nic nového.“ Z těchto slov na člověka dýchne jakási nespokojená skepse, ale to by bylo nepochopění celého Kohaletova vyjádření. Kohalet není hlasatelem bezvýhodnosti a marnosti lidského života, ale vede čtenáři či posluchače k poctivosti hledání odpovědi na ty nejhlubší otázky svého rozumu a svého srdce. Lidský duch se nespokojí s lacinými odpověďmi, které se jaksi děsí toho, že z pouze lidského snažení není možno dosáhnout uspokojivou odpověď na otázku: „Proč žiji?“

Pokorné uznání nedostatečnosti lidského rozumu při hledání posledních příčin a smyslu života, to je výsledek Kohaletova hledání, ne však bezvýhodná a zoufalá skepse ješitného filosofa, který z nemožnosti nalézt sám v sobě smysl žití, prohlašuje život za zlou iluzi, kterou je třeba i použitím násilí rozbít. Kohalet neříká na konci svého tázání „Tak a tak tomu je“, ale prohlašuje, že jedinou jistotou a tím i jediným smyslem čistě pozemského života je jeho pomíjivost, krátkost a křehkost. Smysl života v tomto Kohaeletově závěru musí být člověku dán zvnějšku, člověk sám si jej nemůže nikdy dát ani jej vlastními silami najít. Tímto závěrem, který shrnuje Kohalet do pojmu „pomíjivost“, se bezděčně podobá zdánlivě skeptickému vyjádření o schopnostech lidského rozumu, které nám zanechal antický myslitel Sokrates: „Vím, že nic nevím.“

### DOBRO A ZLO V KOHALETOVĚ POJETÍ

Když si pozorně přečteme Kohaletovu zvěst, vytane nám na mysl, že tento starozákonní mudrc považuje za největší zlo lež. Ta se může čas-

to jevit jako smysluplná, ale není-li osvědčena vlastní zkušeností a poctivostí tázání se, zůstává klamným a tím zavádějícím vůdcem života. Hledání pravdy, tedy neustálé poctivé tázání se na smysl a cíl života, to je tou nejhlubší životní pravdou, ne laciné, bezmyšlenkové a frázo- vité odpovědi, které člověka nakonec stejně neuklidní ani neutěší. Pravdivé a tím i dobré je zůstávat v nejistotě tázání se, klamně a tím i zlé je z důvodů lenosti, sobectví či pýchy dávat si libivé, ale nepoctivé a tím klamně odpovědi.

### KOHALETOVO „UMĚNÍ ŽÍT“

Co radí člověku Kohalet, tento nemilosrdný odhalovač klamu? Především nabádá k mírnosti, pokoře a zodpovědnosti. V životě je potřeba zůstat umírněným, nic příliš nepřehánět. „Nebud' příliš spravedlivý, ani nadmíru moudrý; proč by ses měl zničit? Nebud' příliš svévolný a nebud' jako pomatenec; proč bys umíral, než vyprší tvůj čas?“ Tato slova, hlavně jejich první část, se mohou zdát podivná. Může být „příliš spravedlnosti nebo moudrosti“? Kohalet však zde nechce radit k pohodlné průměrnosti, ale napomíná k střizlivosti a skromnosti života, který stojí oběma nohama na zemi a nevznáší se v nějakých nedosažitelných a nezdravých iluzích.

Pokora je druhým důležitým postojem, k němuž Kohalet po bolestném hledání dospívá. Ta se snad nejlépe zračí v mudrcově přijetí skutečnosti vlastních i životních hranic a v pokorné schopnosti radovat se a být šťastně vděčný ve chvílích všedních, malých radostí, jakými jsou prosté, ale dobré jídlo, zdraví, mládí, fyzická síla, láska blízkých lidí. „Shledal jsem, že moudrost nese více užitku než pomatenost, jako světlo dává větší užitek než tma. ... avšak kde je mnoho moudrosti, je i mnoho hoře, a čím víc vědění, tím víc bolesti. ... A v srdci jsem usoudil, že i to je pomíjivost.“ „Není pro člověka dobré jíst a pít a při svém pachtění se aspoň poměť? Shledal jsem, že i to je z Boží ruky. Bůh totiž člověku, který je mu milý, dává moudrost a poznání i radost.“ „Lépe dvěma než jednomu, mají dobrou mzdu ze

svého pachtění. Upadne-li jeden, druh jej zvedne. Běda samotnému, který upadne; pak nemá nikoho, kdo by ho zvedl. ... A nit trojitá se teprv nepřetrhne!“ „Raduj se, jinochu, ze svého mládí, užij pohody ve svém jinošství a jdi si cestami svého srdce, za vidinou svých očí. Věz však, že tě za to všechno Bůh postaví před soud.“

### VŠECHNO MÁ SVŮJ ČAS

Snad nejkrásnější akord výsledku dlouhodobého, poctivého a bolestného hledání smyslu lidského života zaznívá v básnickém vyjádření Kohaleta: „Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas: Je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas trhat, čas zabíjet i čas léčit, čas bořit i čas

budovat, je čas plakat i čas smát se, ... čas mlčet i čas mluvit, je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje.“ Mudrc se pokorně sklání pod Boží tajemnou a lidským rozumem nepochopitelnou prozřetelnost, která ovládá celé stvoření. Člověk je vyzván, aby se této neprobádatelné Boží prozřetelnosti podřídil, aniž by si kladl pyšný cíl zcela pochopit její záměry a budoucnost. Životní moudrost je v pokorném přijetí nevyhnutelných situací jako Boží milosti či naopak Božího „dopuštění“, jež moudrý a zralý člověk přijímá s vděčností jako projev životní krásy, bohatství a tajemství, jež pramení z nitra samotného Stvořitele.

P. Jiří Voleský



Mudrc

ty nejhlubší pocity každého člověka, jehož poznání je jen omezené, a tak se stává jakýmsi modlitebním zástupcem lidského výkřiku touhy



Alegorie Moudrosti

# Krátké zprávy z diecéze

## P. Stanislav Příbýl v Nepomucenu

Generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbýl, CSsR navštívil 8. listopadu 2009 papežskou kolej Nepomucenum (Pontificio Collegio Nepomuceno) v Římě. Při setkání s představenými koleje - rektorem Mons. Janem Mrázem, vicerektorem Mons. Františkem Koutným (dlouholetým rektorem Teologického konviktu v Litoměřicích) a spirituálem P. Richardem Čemusem - hovořil o postgraduálním vzdělávání kněží litoměřické diecéze na římských papežských univerzitách. Při současných nárocích, které doba klade na duchovní pastýře, se právě další studia jeví jako nezbytná. Znamená to ovšem nejen vyslat na římská studia bohoslovce či kněze, ale také je dále podporovat na těchto studiích.

Nepomucenum připravuje bohoslovce a kněze ke službě v českých a moravských diecézích. Mezi studenty i profesory bohoslovecké koleje Nepomucenum v Římě patří elita katolické církve: pozdější biskupové Jaroslav Škarvada, Petr Esterka nebo disidentský teolog Josef Zvěřina. V exilu tu působil kardinál Josef Beran. Z profesorů je třeba připomenout Vladimíra Boublíka, Karla Skalického, Karla Vránu, Jaroslava V. Polce a mnoho dalších. Čtyři desítky let zde působil ve funkci spirituála také současný kardinál Tomáš Špidlík.

Letos si Nepomucenum připomíná osmdesát let od svého vzniku. Kolej se stala jedním z laureátů ceny Gratias agit 2009. P. Příbýl zde vyslovil přání, aby se i v litoměřické diecézi našli ti, kteří podle svých možností přispějí na provoz Nepomucenu a rozvoj dalšího vzdělání severočeského duchovenstva.

Během své návštěvy Říma navštívil 13. listopadu 2009 papežskou kolej Nepomucenum také český premiér Jan Fischer.

P. Martin Davídek

## Mše sv. s Veni Sancte zahájila nový akademický rok

Vysokoškoláci si na začátku nového akademického roku 2009/10 vyprošovali potřebné dary Ducha svatého k nadcházejícím studijním povinnostem. V arciděkanství kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Labem se konala mše sv. s Veni Sancte na zahájení nového akademického roku 7. října. Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant při ní oslovil přítomné studenty a pedagogy. „Každý člověk je v podstatě učitelem, protože v sobě něco nese, má pro druhé nějaké poselství. Každý z nás má druhým co nabídnout i od nich získat,“ řekl. Mši sv. koncelebrovali ústecký arciděkan P. Miroslav Šimáček a farní vikář Grzegorz Czyżewski. Přítomna byla rektorka Univerzity J. E. Purkyně doc. Ing. Iva Ritschelová, CSc. Po bohoslužbě program pokračoval neformálním setkáním v prostorách fary. Zde bylo představeno ústecké společenství

vysokoškolských studentů a mládeže, které se schází v průběhu akademického roku každou středu od 19 hodin.

O týden později byl slavnostní mši sv. s Veni Sancte v libereckém arciděkanství kostele sv. Antonína Velikého zahájen nový akademický rok pro studenty Technické univerzity v Liberci. Také zde byl hlavním celebrantem Mons. Jan Baxant. Spolu s ním mši sv. koncelebrovali apoštolský nuncijs v České republice Mons. Diego Causero, generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbýl, CSsR, duchovní působící v libereckých farnostech a pracovníci univerzity doc. PhDr. Ing. Miloš Raban, Th.D. a ICLic. Michal Podzimek, Th.D. Ten byl od července 2009 ustanoven kaplanem pro pastorační vysokoškoláků a pro kulturně výchovnou činnost v Liberci a na univerzitě působí jako výchovný poradce. Pod jeho vedením se také zde bude každou středu scházet společenství mládeže. Po bohoslužbě se konalo v univerzitní knihovně neformální setkání biskupa se studenty, na kterém byli přítomni také děkan Fakulty přírodovědně-humanitní a pedagogické doc. RNDr. Miroslav Brzezina, CSc. a emeritní rektor Technické univerzity v Liberci Prof. Ing. Zdeněk Kovář, CSc.

Martin Flosman, redakčně upraveno

## Výstava Česká Bible v průběhu staletí byla úspěšná

Výstava prezentující vývoj překladů Bible do našeho národního jazyka od časů cyrilometodějských až po současnost v rozsahu více než jedenácti století, která probíhala v Liberci od poloviny října do poloviny listopadu, byla natolik úspěšná, že ji organizátoři pro velký zájem veřejnosti o dva týdny prodloužili.

Výstava Společnosti přátel České Bible nazvaná „Česká Bible v průběhu staletí“ je interaktivním projektem s řadou doprovodných programů, včetně obrazů našich světoznámých umělců, odborných přednášek i koncertů, ale také pořadů pro mládež. Návštěvníci ji mohli v různých obměnách zhlédnout již na 29 místech u nás i v zahraničí. V Liberci do 28. listopadu 2009.

Expozice originálních Biblí rukopisných, tištěných i na multimediálních nosičích byla doplněna ukázkou digitalizovaných iluminovaných rukopisů z 15. století, dále biblickými mapami a dějinami Bible. „Cílem je připomenout naše národní kulturní bohatství, kontinuitu překladatelského umění, pozvednout zájem o hlubší poznání Bible a jejího odkazu, i to, že hodnoty naší civilizace byly založeny již na tradici před více než 2000 lety,“ poukázala ředitelka projektu Alena M. Kubičková.

Hlavním partnerem výstavy bylo město Liberec, dalšími partnery pak Česká křesťanská akademie a Ekumenická rada církví České republiky. (Pozn. red.: Více informací

a fotografií připravujeme do příštího vydání Zdislavy.)

Jana Michálková

## Návštěva z Eichstättu utvrdila partnerství mezi diecézemi

Ve dnech 26. až 28. října 2009 pobývala v litoměřické diecézi vzácná návštěva biskupa diecéze Eichstätt Gregora Maria Hankeho, OSB doprovázeného kanovníky dómské kapituly při eichstättské katedrále. Mezi jinými se cesty účastnil také generální vikář diecéze Johann Limbacher, který je zároveň proboštem kapituly. Za hostitelskou stranu návštěvníky po celou dobu pobytu doprovázel litoměřický biskup Mons. Jan Baxant a zdejší kapitulou zastupoval dómský farář, kanovník P. Jiří Hladík, O.Cr. Účelem návštěvy bylo především obnovit partnerství mezi oběma diecézemi.

Hlavní den návštěvy, úterý 27. října, byl započat společným slavením mše sv. v klášterním kostele Narození Panny Marie v Doksaněch. Hlavním celebrantem byl biskup Jan Baxant, na mši byl přítomen také probošt dómské kapituly sv. Štěpána R.D. Karel Havelka. Místní duchovní správce P. Adrian Pavel Zemek, O.Praem. po bohoslužbě provedl hosty areálem a seznámil je s historií kláštera. Představená sester premonstrátek pak přiblížila obnovu kláštera a současný život místní farní komunity. Při zpáteční cestě během krátké zastávky na terezinském Národním hřbitově se konala modlitba za mrtvé.

Hosté z Německa dále navštívili poutní místo Mariánské Radčice na Mostecku, kde je přivítal místní duchovní správce R.D. Philipp Irmer. Mons. Jan Baxant seznámil německé přátele s mnoha fakty o litoměřické diecézi, jejími problémy a možnými způsoby řešení do budoucna. Návštěva byla zakončena ve středu 28. října společně slavenou mši sv. v katedrále sv. Štěpána. Hlavním celebrantem byl biskup Gregor Maria Hanke, OSB, koncelebroval emeritní biskup Josef Koukl. V úvodu bohoslužby se litoměřický biskup Jan Baxant s hosty rozloučil a poděkoval za jejich návštěvu v naší diecézi.

Martin Flosman

## Oslavy 450. výročí vysvěcení kostela sv. Alžběty ve Cvikově

Oslavy 450. výročí vysvěcení kostela sv. Alžběty Uherské ve Cvikově vyvrcholily 17. listopadu 2009 pontifikální mši svatou, kterou v kostele sv. Alžběty celebroval litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Slavností, při níž bylo připomenuto 20. výročí tzv. Sametové revoluce, se účastnili také zástupci města a veřejného života.

Trojlodní kostel sv. Alžběty, původně gotický kostel ze 14. století, byl přestavěn v letech 1553 - 1558 italským stavitelem Benediktem Ferrim. Věž byla přistavěna

o dvacet let později. V roce 1726 byl kostel barokně upraven, dnešní vzhled získal při renovaci v roce 1868. Uvnitř je pozdně gotický Kristův hrob od M. Heuffnera, oltář sv. Jana Nepomuckého, rokokové varhany z 18. století a pozdně barokní oltář z 19. století.

Významné výročí si místní připomínali po celý rok. V kostele sv. Alžběty Uherské ve Cvikově, jehož duchovním správcem je P. Rudolf Repka, se konal Ekumenický pěvecký festival Cvikov 2009, na němž hostovaly soubory Camella z Nového Boru, polské soubory Allegro ze Zabrze, Aulos (Białystok), Ars Antiqua (Birzwnik) a Českolipský pěvecký sbor pod vedením sbormistra Jaromíra Ehrenbergera s Komorním orchestrem učitelů ZUŠ Česká Lípa. Organizátoři akce plánují, že zde budou festival pořádat pravidelně každým rokem. Město vydalo u příležitosti oslav informační leták o historii kostela, který je k dispozici jak v městském infocentru, tak na zdejší faře i v kostele, a základní škola uspořádala v souvislosti s oslavami výstavu výtvarných prací svých žáků. Hlavním donátorem Roku oslav 450. výročí vysvěcení kostela sv. Alžběty Uherské je Město Cvikov.

Jana Michálková

## Reinstalace sochy sv. Prokopa v Mukově

Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant požehnal 12. října 2009 sochu sv. Prokopa, která se po více než půl století vrátila zpět na mukovskou návěs jako významný prvek obnovy kulturní identity obce.

Původní sochu sv. Prokopa nechal roku 1737 vytvořit k počtě Boží a sv. Prokopa na základě své poslední vůle Kryštof Gebhart z Mukova. Na mohutném barokním soklu stojí nápis „Svatý Prokope, patrono české země, pros za nás u Boha a ochraňuj nás před morem, hladem a válkou.“ Tento barokní skvost stával na mukovské návsi dlouhá desetiletí. Na počátku 20. století však byla socha nedopatřením stržena splašeným volským povozem a zničena. V roce 1933 byla obnovena jako volná kopie sochy původní. Na svém místě však dlouho nevydržela a odsun původních obyvatel se pro ni stal osudným. Socha uprostřed návsi překážela novým osidlenecům v provozu nově vzniklého JZD. S jejím zmizením kolem roku 1952 je tedy spojena i jistá dohra politického a národnostního charakteru. Socha byla vandalsky sražena a téměř 60 let zasypana v základech družstevní váhy. V dubnu 2008 byla na základě vzpomínky po namáhavém hledání vyzvednuta. K jejímu nalezení pomohly četné svědecké výpovědi a dobová fotografie z archivu rodáků, kteří dnes žijí v západní Evropě.

Vyzdvížená socha byla silně poničena a působila velmi žalostným dojmem. Z původního originálu z roku 1737 se zachoval pouze zbytek soklu a dobová fotografie. Proto se při rekonstrukci vycházelo z dochované poničené repliky z roku 1933, která však přináší vzhledem ke svému velmi pohnutému osudu jistou historickou a duchovní výpověď. Socha byla odborně restaurována v dílně Radomila Šolce a osazena na místě jejího nálezu v bezprostřední blízkosti původního umístění. Finance na zrestaurování

sochy byly získány z Programu podpory obnovy venkova Ministerstva pro místní rozvoj ČR, Nadace Občanského fóra a obce Hrobčice. Náklady na restaurátorské práce činily 300 000 Kč.

Slavnostnímu žehnání byla přítomna starostka obce Hrobčice Božena Zemanová, předsedkyně Občanského sdružení na záchranu kostela sv. Prokopa v Mukově a ostatních kulturních hodnot obce Jana Syslová, místní duchovní správce P. Antonín Audy z Bilyny. Slavnost hudebně doprovodil žesťový kvartet teplické konzervatoře. Delegace místních rodáků dnes žijících v Německu, členů Spolku domovského okresu Bilina, v jejím průběhu předala významnou finanční částku 1.500 € na opravu místního kostela sv. Prokopa.

Martin Flosman

## Medonosy mají opravenou kapli

Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant požehnal 17. října 2009 opravenou kapli v obci Medonosy na Mělnicku. Kaple byla v havarijním stavu a v letošním roce byla péčí zdejšího obecního úřadu zcela opravena. Náklady na rekonstrukci si vyzádaly částku zhruba čtvrt milionu korun a z devadesáti procent na ni přispělo Ministerstvo zemědělství ČR ze Státního zemědělského intervenčního fondu. Zbývajících deset procent uhradila obec, která má 129 stálých obyvatel, ze svého rozpočtu. V budoucnu plánuje opravit také kapli se zvonici v nedalekých Chudolazech.

Původní zasvěcení kapličky v Medonosích bylo neznámé. Při letošní opravě do ní byl umístěn obraz sv. Anny a té také biskup při požehnání kapli zasvětil. Po obřadu žehnání se přítomní odebrali průvodem do nedalekého kostela sv. Jakuba, kde Mons. Jan Baxant sloužil pontifikální mši svatou. Kostel je v současné době v majetku obce Medonosy a pro účely bohoslužeb se již nepoužívá. Po mši sv. následovalo společenské setkání biskupa a účastníků slavnosti v budově obecního úřadu.

Martin Flosman

## Oprava střechy kostela sv. Jana Nepomuckého ve Starých Křečanech

Letošní stavební práce na obnově dominy obce Staré Křečany - kostela sv. Jana Nepomuckého - byly dokončeny. Vlastník objektu, Římskokatolická farnost Staré Křečany, se kvůli havarijnímu stavu střechy nad hlavní lodí kostela pustil do její opravy. Po odkrytí krytiny bylo zjištěno ještě větší poškození nosných trámů dřevokazným hmyzem a houbami, než se předpokládalo. Stavební práce na kostele sv. Jana Nepomuckého v letošním roce dosáhly výše 950 000 Kč. Příspěvek na obnovu poskytl Ústecký kraj, Ministerstvo kultury ČR, Biskupství litoměřické, obec Staré Křečany a soukromí dárci. Celková obnova střechy byla projektově stanovena na osm milionů korun. Kromě vlastní obnovy kostela sv. Jana Nepomuckého nechala Římskokatolická farnost Staré Křečany letos vypracovat stavebně historický průzkum stavby a realizační projektovou dokumentaci na kompletní obnovu střechy.

„Stav střechy kostela sv. Jana Nepomuckého ve Starých Křečanech je havarijní.



Bible svatováclavská, foto Jan Suchánek



Kostel Cvikov, foto Jan Policer



P. Příbýl na návštěvě papežské koleje Nepomucenum v Římě, foto P. Martin Davídek



Mše pro studenty v Ústí, foto Jan Rosenauer



Reinstalace sochy v Mukově, foto Martin Flosman

# Krátké zprávy z diecéze

V roce 2008 došlo vlastní vahou ke zřícení části střešního pláště. V letošním roce jsme zjistili výskyt velmi agresivní houby, dřevomorky domácí. Podle posudku statika je stav krytiny na střeše neúnosný a v případě, že brzy nedojde k výměně krytiny a krovu, hrozí poruchy klenby, vedoucí až k jejímu zřícení. Krytinu střechy tvoří směs dřevěného šindele, plechu a betonových tašek. Respektujeme doporučení zástupců památkové péče a chceme, aby byla celá střecha časem pokryta pálenou taškou a věž měděným plechem, uvedl P. Jozef Kujan ze salesiánské komunity, která spravuje farnosti v Rumburku, Starých Křečanech a okolí.

Stavební obnova barokní sakrální stavby byla zahájena v roce 2008 opravou části poškozeného krovu. U poloviny kostela byly vybudovány vnější odvětrávací kanálky a vsaková dešťová kanalizace. Na opravu přispělo Ministerstvo kultury ČR, Ústecký kraj, obec Staré Křečany a RKF Staré Křečany.

*Klára Mágrová, koordinátorka projektu, Rumburk*

## Obrazy Karla Škréty z litoměřické katedrály na výstavě

Hlavní oltářní obraz Kamenování sv. Štěpána od barokního malíře Karla Škréty staršího (1610-1674) a dva Škrétovy obrazy z bočních oltářů sv. apoštolů Petra a Pavla a sv. Václava z katedrály sv. Štěpána v Litoměřicích byly 10. listopadu 2009 ze svých míst sejmuty a převezeny k restaurátorům, aby byly připraveny pro pražskou výstavu pořádanou u příležitosti 400. výročí malířova narození. Zahájena bude v listopadu příštího roku. Na místě hlavního oltářního obrazu byla instalována jeho fotokopie na plátně a v obou bočních oltářích byly nataženy jednobarevné drapérie.

Výstava má v širších souvislostech ukázat jak dílo Karla Škréty otce, tak jeho syna. Probíhat bude ve Valdštejnské jízdárně na Malé Straně a v Jízdárně Pražského hradu od listopadu roku 2010 do dubna 2011. Hlavní oltářní obraz litoměřické katedrály (výška téměř pět metrů a šířka více než tři metry) se během této doby stane dominantou Jízdárny Pražského hradu.

Obrazy z litoměřického souboru představují tři různé polohy v rámci Škrétova malířského stylového světa. Na výstavě budou zastoupeny poprvé. „Jde o první pokus o nový typ výstavy. Oproti té, která v Praze probíhala před 35 lety, se budeme snažit ukázat mnohem hlubší kofeny Škrétova umění a mnohem širší svět, ve kterém vyrůstal, dozrával, pracoval a po něm pak jeho syn,“ řekl PhDr. Tomáš Hladík, vedoucí oddělení českého umění Sbirky starého umění Národní galerie v Praze.

K restaurování obrazů dochází ve zhruba ročním předstihu před vernisáží. Podle odborníků je nelze vystavit ve stavu, v jakém jsou v oltářích. „Bývají prověšené, těžce

pokryté povrchovou špinou, ztmavlími laky, vystupují z nich staré tmely, staré retuše a podobně. Před vystavením je proto potřeba oživit barevnou stránku plátna,“ vysvětlil Tomáš Hladík. Zatím ale není jisté, zda budou na pražské výstavě vystaveny všechny tři Škrétovy obrazy z litoměřické katedrály. O obrazu z oltáře sv. Václava bude rozhodnuto až na základě restaurátorského průzkumu. Teprve ten ukáže, zda je možné plátno prezentovat galerijním způsobem, nebo ne.

Hlavní část nákladů na pořádání výstavy, tedy vydání tří typů publikací (stručného průvodce, katalogu výstavy a velké monografie o Karlu Škrétovi) spolu s technologickým průzkumem obrazů, je hrazena z tzv. Norských fondů. Ostatní náklady uhradí Národní galerie v Praze.

*Jana Michálková*

## Ostatky sv. Zdislavy byly uloženy do důstojného relikváře

Ostatky sv. Zdislavy, patronky litoměřické diecéze, byly 12. listopadu 2009 uloženy do nově rekonstruovaného relikváře, umístěného v katedrále sv. Štěpána na oltáři sv. archanděla Rafaela. Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant ostatky svěťce za přítomnosti kanovníka svatoštěpánského P. Jiřího Hladíka, OCr. zapečetil biskupskou pečeti a jejich pravost potvrdil autentikou, rovněž zapečetěnou, která byla vložena do ostatkové skříňky.

Důstojný relikvář vytvořila na žádost svatoštěpánské kapituly pražská restaurátorka Jitka Jirkovská se svým manželem. Jan Jirkovský provedl řezbářské práce, jeho žena veškeré pozlacovačské práce a ozdobnou podušku, na které jsou ostatky sv. Zdislavy připevněny.

Na relikviaři jsou dva erby - znak rodu Markvarticů a znak dominikánů, jejichž členkou III. řádu byla. Oba erby jsou spojeny korunkou. Reli kv iář se skládá z podstavce, který byl nově vytvořen a který nese kartuši se jménem sv. Zdislavy. Dále z ostatkové skříňky ve tvaru rakvičky, ze tří stran prosklené, a vrchní desky. Vše je nově pozlaceno. Vrcholem relikváře je samotná plastika sv. Zdislavy. Práce trvaly téměř půl roku. „Nejsložitější bylo vytvořit návrh, aby relikv iář zapadl do prostředí katedrály,“ řekla Jitka Jirkovská.

*Jana Michálková*

## V kostele sv. Bartoloměje v Rumburku opravují varhany

V děkanském kostele sv. Bartoloměje v Rumburku byla na podzim zahájena generální oprava varhan. S obnovou nástroje z roku 1923 začala v září letošního roku varhanářská firma Petra Stehlika z Hodonína, dokončena by měla být v průběhu roku 2010. Celkové náklady na restaurování byly stanoveny na 700 000 Kč. Opravu varhan zajišťuje Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk za finanční pomoci soukromého dárcе, farníků a Města Rumburk.

První etapa opravy varhan ve výši 300 000 Kč skončí v prosinci 2009 a zahrne demontáž a čištění celého nástroje, dřevěných částí a dřevěných pišťal a opravu hracího stolu. Ošetření čeká také všech 1 650 pišťal o velikosti 10 mm až 5 m.

Historie varhan v rumburském kostele sv. Bartoloměje sahá do 19. století. „Dvoumanuálový nástroj se třiceti znejícími rejstříky z roku 1923 pochází od drážďanské firmy Julius Jahn u. Sohn. Historie varhan je však starší. Varhany byly zminěného roku vestavěny do novorománské varhanní skříně s původními pišťalami staršího nástroje z roku 1874. Tento varhanní nástroj mohl pocházet od pražské varhanářské dílny Karla Schiffnera nebo albrechtické dílny Josefa Predigera,“ uvedl organolog PhDr. Vít Honys z ústeckého pracoviště Národního památkového ústavu.

Římskokatolickou farnost v Rumburku, Jiříkově a Starých Křečanech spravuje komunita salesiánů se sídlem v Rumburku, které se v letošním roce podařilo úspěšně dokončit generální rekonstrukci velkých varhan v bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově. „Unikátní na této záchraně varhan bylo, že obnovu provedla tatáž firma Hermann Eule z Budyšina, která nástroj před 121 lety postavila. Přspěvek na opravu varhan poskytl Česko-německý fond budoucnosti a čeští a němečtí věřící,“ řekl jiříkovský farář Mgr. Jozef Kujan, SDB.

*Klára Mágrová, koordinátorka projektu, Rumburk*

## Biskupství získalo dotaci na rekonstrukci školy v Krupce

Biskupství litoměřické mohlo letos zahájit Projekt „Rehabilitace areálu Biskupského gymnázia v Krupce – I. etapa – Dokončení rekonstrukce základní školy“. Na opravy totiž získalo dotaci z tzv. Norských fondů.

Škola sídlí v areálu bývalé jezuitské koleje v těsné blízkosti baziliky Panny Marie Sedmibolestné v Bohosudově. Biskupství litoměřické jako původnímu majiteli byl areál navrácen po odchodu sovětských vojsk, která jej využívala do začátku roku 1991. Biskupství rozhodlo vrátit zdevastovaným budovám původní náplň, tedy školu. Po postupných opravách tu v září 1993 usedli do školních lavic nejprve žáci osmiletého gymnázia, od září 1995 i základní školy.

Pro všechny třídy se však v budovách školy nenachází dostatek opravených místností. Z tohoto důvodu biskupství hledalo zdroje pro opravu dalších prostor ve Strukturálních fondech Evropské unie nebo v jiných grantech. Příležitost našlo ve Finančních mechanismech EHP Norsko, které podporuje pomoc mateřským a základním školám. Po poměrně dlouhém schvalovacím procesu žádosti o dotaci se podařilo získat finance z tohoto grantu za vydatné podpory Města Krupka.

Z tohoto projektu, jehož realizace bude trvat od července 2009 do prosince 2010, budou opraveny rozsáhlé prostory poloviny třetího nadzemního podlaží a celého čtvrtého podlaží v celkové výši zhruba 20 milionů korun. Využity budou jako kmenové učebny základní školy, specializované učebny a také prostory pro mimoškolní činnost - školní klub určený žákům II. stupně ZŠ a kroužky.

Prostřednictvím mimoškolních činností škola nabízí výuku dalších cizích jazyků, výuku informačních technologií, výtvarné činnosti, sportovní aktivity, sborový zpěv, dramatickou výchovu a další.

*Mgr. Jana Pucharová, ředitelka ZŠ při Biskupském gymnáziu Bohosudov, redakčně upraveno*

## Skauti Evropy v litoměřické diecézi

Rádi bychom Vám představili Asociaci skautek a skautů Evropy (ASSE), která je českou větvi Federace evropského skautingu (FSE). Jsme hluboce přesvědčeni o smysluplnosti a prospěšnosti této formy skautingu pro společnost i církev a rádi bychom rozšířili její působení o další lokality v naší zemi.

Takovou první vlaštkou FSE je samostatná družina „Los“, která pracuje prvním rokem v litoměřické diecézi. Její členové pocházejí z Litoměřic, Počapel a Českých Kopist a jsou to ministranti ze svých farností. Scházejí se od října loňského roku a podnikají výpravy nejen do okolí Litoměřic, ale i do dalších zajímavých míst naší vlasti, kde prožívají spolu s dalšími skauty FSE nezapomenutelné chvíle.

Vykonávali třeba pořadatelskou službu či tvořili osobní doprovod kardinála Miloslava Vlka při oslavách svátku Jana Nepomuckého v Praze. Účastnili se prvního tábora se skauty Evropy z Prahy na Zlatém potoce v jižních Čechách, kde bylo o dobrodružství postaráno již druhý den – z tábora byli totiž evakuováni před velkou vodou. Na to, že kluci byli na skautském táboře poprvé, si vedli znamenitě. Jejich stavitelské umění bylo ohodnoceno jako nejlepší a pokořilo již zkušene skauty z Prahy, nemluvě o jejich výborné kuchyni. Prostě na to, že byli poprvé na skautském táboře FSE, který se hodně odlišuje od ostatních skautských či farních táborů, tak musíme smeknout baret dolů.

Doufáme, že se jim v našem společenství líbí i přes počáteční těžkosti a že i nadále vytrvají v započaté činnosti, protože toho na ně ještě spoustu nového čeká. Jsme mezinárodní organizací, která působí ve dvaceti zemích Evropy, a rádi bychom spolu s touto družinou poznávali také skauty FSE i z jiných zemí.

V případě jakéhokoliv zájmu o naši organizaci můžete kontaktovat někoho z našeho vedení na e-mailu: skauti.evropy@volny.cz nebo na telefonnu: 606 406 412. Další informace a fotografie z akcí najdete na našich stránkách www.fse.cz

*Lukáš Alexa, starosta ASSE*

## Mladí a církev v Mladé Boleslavi

Mládežnické společenství v Mladé Boleslavi se schází pravidelně ve čtvrtek. Dne 22. října 2009 na něj přizval jáhen Kamil Škoda dva členy farní rady. Připraven byl náročný test znalostí pozice naší církve v Boleslavi, diecézi i republice. Mladí prokázali dobré znalosti, většina správně zakroužkovala odpověď „12% obyvatel našeho města je matričními katolíky“. Ve městě jsme významně největší „kulturní organizací“ - viz městský web, kde jsme začleněni v sekci Kultura/Organizace. Porovnávali jsme situaci v našem městě s německým partnerským Dieburgem. Počty matričních katolíků jsou zhruba stejné, počet aktivních účastníků nedělních bohoslužeb je ale v Dieburgu třikrát vyšší – a to i když je naše nedělní návštěvnost v rámci diecéze nadprůměrná. Povzbuzující je zájem mladých o vlastní public relations, v nejbližší době budeme možná příjemně překvapeni nejen vlastní nástěnkou, ale i příspěvkem na farní web. Krátce byly diskutovány další záměry naší farnosti - podpora mládežnických aktivit je pro nás prioritou. Rada akcí se již podařila - viz www.farnost-mb.cz, kde registrujeme více než čtyřicet přístupů denně. Využití všech impulzů z papežovy návštěvy pro další práci s mládeží bude pro nás během na dlouhou trať.

*Milan Mareš, místopředseda farní rady v Mladé Boleslavi*

## Barokní architektura Šluknovska

V rumburské Loretě probíhá ojedinělá výstava „Architektonické návrhy Johanna Lucase von Hildebrandta“, která přibližuje čtyři sakrální památky Šluknovska, spojené s osobou rakouského dvorního architekta Johanna Lucase von Hildebrandta. Jedná se o kostel sv. Jana Nepomuckého ve Starých Křečanech, kostel sv. Jiří v Jiříkově, vstupní křídlo Lorety v Rumburku a vlastní loretánskou kapli. Výstavu doplňuje doprovodný program v podobě komentovaných prohlídek a přednášek pro veřejnost. Představeny jsou dosud neznámé stavební plány Lucase von Hildebrandta a pražského stavitele Johanna Georga Aichbauera. Jde o první odborné zpracování tématu na základě archivních pramenů z České republiky a Rakouska. Texty připravila Mgr. Klára Mágrová, autorem fotografií je Mgr. Matouš Jirák a Jiří Stejskal. Autorem grafického zpracování výstavních panelů je Radek Tesař z Jiřetiny pod Jedlovou. Obrazový materiál a archivní podklady z Österreichisches Staatsarchiv ve Vídni zajistil Mgr. Petr Mandažiev z Univerzity Karlovy v Praze, plány z Albertiny ve Vídni pak Dr. phil. Peter Heinrich Jahn z Univerzity v Mnichově.

V únoru 2010 se výstava přesune do saského Neugersdorfu. V dubnu se objeví v předsáli hlavního jednacího sálu Senátu ČR v Praze. Poté se představí v obcích, v nichž byly realizovány, nebo se měly realizovat Hildebrandtovy architektonické plány (Jablonec v Podještědí, Staré Křečany a Jiříkov). Nastalo bude instalována ve Starých Křečanech. Výstavu připravila Římskokatolická farnost Jiříkov za podpory Česko-německého fondu budoucnosti, Nadace české architektury, Ministerstva kultury ČR a obce Staré Křečany. (Pozvánka na str. 19)

*Klára Mágrová, koordinátorka projektu, Rumburk, redakčně upraveno*



*Varhany Rumburk, foto Klára Mágrová*



*Kostel sv. Jana Nepomuckého ve Starých Křečanech, foto Klára Mágrová*



*Reli kv iář na ostatky sv. Zdislavy v katedrále*



*Skautská družina „Los“, foto Lukáš Alexa*

# Zprávy z diecézních center

## Konference o pastorační mládeže v Maďarsku

Maďarské město Szombathely hostilo od čtvrtka 12. listopadu do soboty 14. listopadu 2009 středoevropskou Konferenci o pastorační mládeže. Na sedmdesát účastníků se sjelo z Bosny a Hercegoviny, Česka (s deseti lidmi téměř nejpočetnější výprava), Slovenska, Polska, Rakouska a hostitelského Maďarska. Naši vlast zastupovali P. Roman Kubín a Anna Brabcová ze Sekce pro mládež ČBK a osm účastníků z jednotlivých diecézí, mezi nimi i Magdaléna Šobánková z Litoměřic.

### Čtvrtek 12. listopadu

Při zahájení se zúčastnění představili pomocí her a poté vyslechli přednášku Gergelyho Rosty z Maďarska na téma Situace a pastorační mladých v našich zemích. Ohledně religiozity jsme podle průzkumu z roku 2007 na 25%, potom dlouho nic a až se 48% je po nás Slovensko, se 65% Slovensko, 72% Chorvatsko, 75% patří Polsku a 82% připadá Rumunsku. Je zajímavé, že mezi mladými jsou naopak neoptimističtější Češi – 90%. Mile mě překvapilo, že podle tohoto průzkumu, v němž odpovídali mladí ve věku 18-29 let, byl ve většině zemí počet šťastných mladých lidí vyšší než v roce 1997, kdy probíhal minulý průzkum.

### Pátek 13. listopadu

Dopoledne jsme si mohli vybrat, kterých dvou tematických skupin z devíti se zúčastníme. Přednášky probíhaly v angličtině a němčině, mohli jsme využít i překladu do maďarštiny. Dopoledne bylo věnováno praktickým příkladům jednotlivých zemí. Za naši zemi jsem nabídl prezentaci ministrantského časopisu Tarsicius, dívčího časopisu IN! a mládežnického webu signaly.cz. Například Maďarsko nabízelo skupinku Mládežnické hnutí Antiochia, Slováci Pastorační plán 2007-2013, Rakousko představilo zajímavý projekt mládežnického kostela ve Vídni.

### Na Martina v rodišti svatého Martina

Szombathely je rodištěm sv. Martina, a jelikož bylo krátce po svátku tohoto světce, mohli jsme se zapojit do jedinečné události, a to Svatomartinského průvodu městem. Dle mého odhadu se jej účastnilo něco přes tisíc lidí. Byli zde také dva biskupové, několik kněží a bohoslovců. Po přibližně dvou kilometrech jsme došli k soše sv. Martina, kde bylo několik slavnostních promluv (biskupa, starosty města apod.) Následovalo kladení věnců. Také my jsme mohli věnec položit - zástupci naší konference. Konkrétně Ivana z Bosny a Hercegoviny, Eva z Maďarska a moje maličkost ze

země české, domov můj... Jistě jsme byli všichni již dost unaveni po náročném dni (bylo kolem 20. hodiny), přesto pro nás organizátoři měli ještě připravenou prohlídku kostela, mši svatou a večeři. Kolem 22. hodiny se naše česká skupina vydala podívat na krátkou soukromou prohlídku po krásách nočního města.

### Sobota, poslední to den, aneb Skypem do Říma

Sobota byla dnem cest do našich domovů. Dopoledne jsme shrnuli tuto konferenci, tematické skupiny, budoucí perspektivy. Také jsme se po Skypu spojili s Římem – s knězem zodpovědným za mládež. Zaspívali jsme mu také písničku, kterou nás naučili Slovinci „My se mámo rádi, rádi, rádi, my se mámo rádi, rádi, rádi...“ A byla to pravda;).

Bohu díky za to, že i tímto jsme snad mohli pomoci ke sjednocení Evropy, minimálně té křesťanské. Mohli jsme navázat kontakty, rozdělit se o zkušenosti, načerpat inspiraci, povzbudit druhé a sami být povzbuzeni...

Ať Pán žehná všem služebníkům v církvi! Plný nadšení jeden z účastníků

Jenda Lukeš, královéhradecká diecéze  
redakčně upraveno

<http://www.signaly.cz/fotky/Album.php?albumId=35672>

## Lépe je dvěma než jednomu, upadne-li jeden, druh jej zvedne

„Lépe je dvěma než jednomu, upadne-li jeden, druh jej zvedne“

se stalo mottem již pátých Manželských setkání, které se letos v červenci konalo v krásném romantickém prostředí Smetanovy Litomyšle. Účast byla hojná. Sjelo se přes padesát manželských párů s dětmi.

Mezi účastníky Manželských setkání každoročně přijíždí také skupina mladých lidí, jejímž hlavním úkolem je starat se o děti. Podle této činnosti si říkáme pečouni.

Jak vypadá takový pečovatelský den? Ráno začínáme poradou a duchovním slovem na den, které tu pro nás měl vždy připraveno P. Petr Stejskal. Po snídani si přebíráme děti do své dopolední péče. V Litomyšli jsme s nimi šli na dětské hřiště - na prolézačky za náměstím, kreslili křídami na chodník, stavěli zvířátkům do

mečky v lese, hráli na hřišti míčové a další hry. Když bylo špatné počasí, dívali jsme se na pohádky či kreslili obrázky, v parných dnech jsme byli na koupališti. Kluci také navštívili místní hasičskou stanici a menší děti se šly povozit na koničkách. Odpolední program je podobný tomu dopolednímu.

Program manželských párů se skládal z mnoha zajímavých přednášek a následných programů ve skupinkách. Přednášky mají vždy stejné téma, ale každým rokem je přednáší jiný manželský pár. My, pečouni, si můžeme vybrat jednu přednášku, kterou si chceme v našem volnu poslechnout. Nabídka je pestrá a témata všechna zajímavá. Letos jsme si vybrali přednášku manželů Lajkepových nazvanou Pozornosti.

Součástí Manželských setkání je vždy volejbalový zápas rodiče versus pečovatelé, který se odehrál také letos. Všichni se na

něj pečlivě připravovali během poledního klidu a večerního volna několik dní. Letos se z vítězství radovali rodiče. Tak zase za rok...

V pátek 24. července nás poctil svoji návštěvou otec biskup Mons. Jan Baxant. Sloužil zde mši svatou pro manželské páry a pozdravil se i s pečovateli, kteří mu předali speciálně vyrobené tričko s logem Manželských setkání.

Závěrem bych chtěla vyjádřit svůj dík hlavnímu manželskému páru, Ivě a Františkovi Růžičkovým z Diecézního centra pro rodinu v Krupce, díky kterému jsme mohli v Litomyšli být a prožívat společně se všemi krásnou atmosféru, již jsou tato setkání nabitá. Velký dík patří také našemu hlavnímu pečovateli Petru Bělohávkovi.

Kateřina Horká, redakčně upraveno

## Víkend pro ženy

Víkend, těšení, sněhová kalamita, společenství – to všechno jsme zažívaly v říjnu v Jiřetíně pod Jedlovou. Dvakrát za rok se sem sjedou ženy z celé naší diecéze, aby spolu v tomto krásném prostředí pobýly a načerpaly sílu do dalších dní. Příjezd byl romantický a dramatický zároveň. Aleje stromů s ještě zelenými listy se prohýbaly pod nadílkou sněhu, na kterou nebyly v tuto roční dobu ani trochu zvyklé. Ale díky tomu, že jsme všechno svěřily našim andělům strážným, měla nakonec cesta nás všech zdárný konec.

V teple klášterních zdí sester jsme si večer u kávy a asi dvaceti druhů domácích buchet a koláčů sdělovaly, co nového nás od minulého setkání potkalo, potěšilo či zarmoutilo. My odváznější jsme si nechaly namasírovat ztuhlá záda pravým včelím medem. Je to, pravda, záležitost poněkud nezvyklá, ale opravdu velmi příjemná. Ještě před spaním jsme se pomodlily v kapli, která dýchá klidem a reálnou Boží přítomností, a ulehly do postele (ráda bych napsala měkké, ale doma máme přece jen o něco měkčí).

Zasněžené ráno začalo v kapli ranní modlitbou a prosbou o Boží přítomnost po celý den a také o Ducha svatého, aby nás nachystal k přijetí toho, co uslyšíme v přednášce. První přednáška „O hříchu“ mohla začít. Po přednášce jsme se v malých skupinách

kách na toto téma společně sdílely. Všechny jsme se shodly na tom, že naše společnost slovo „hřích“ používá spíše s velkou dávkou ironie nebo s menším úsměškem – zkrátka když o něčem řekneme, že to je hříšné, máme na mysli cosi nemravného, ale zároveň velmi přitažlivého. Také jsme se zamýšlely nad tím, jak to, že před pár stoletími stejné slovo nahánělo lidem celé Evropy hrůzu a děs... Evropa se v posledních dvou stoletích už hříchu vůbec nebojí, naopak jsme si hříchy přeznačkovali. Lakomství není lakomství, ale hybatel ekonomických ukazatelů, smilstvo není smilstvo, ale zdravý sexuální vývoj jedince...



Foto Ivana Růžičková

Po obědě jsme měly čas si prohlédnout krásně zasněžený Jiřetín i s jeho křížovou cestou. Po návratu nás čekalo kreativní odpoledne, kdy jsme se učily vyrábět šperky. Tvořily jsme ze všech sil, vždyť Vánoce již klepou na dveře a každá z nás má nějakou dceru, matku, kamarádku, přítelkyni, kterou chce překvapit a obdarovat. Odpoledne uteklo jako voda a byla tu

večeře a po ní mše svatá v klášterní kapli.

V neděli ráno jsme se prospaly a po snídani se sešly na další přednášce s duchovním tématem. Tentokrát na téma pýcha. Kupodivu jsme zjistily, že pýcha je hřích, který se umí převertice dobře maskovat, a to dokonce až tak, že můžeme být pyšní i na svou pokoru... Přednáška čerpala myšlenky z knihy „Sedm hlavních hříchů“ od Grahama Tomlina, kde je pýcha i ostatních šest hříchů velice nejen dobře podáno a rozebráno, ale je zde popsána reálná cesta, jak se jich krok po kroku zbavovat. A opět jsme se sešly v malých skupinkách a mohly se nad tématem zamýšlet v konkrétních životních situacích.

Po obědě nás již čekalo loučení a v některých případech i roztačování aut – neboť technika je technika, ale i ženy si přece poradí...

Už se těšíme na jarní setkání s tématem mužské archetypy. A proč se zabývat tímto tématem na ženském víkendů? Odpověď je jasná: Chceme svět mužů více chápat a porozumět jejich myšlení a chlapeckému pohledu na svět. O všech akcích centra pro rodinu pravidelně informujeme na našem webu: [www.centrumprorodinu.cz](http://www.centrumprorodinu.cz).

Již nyní jste, milé ženy, zvány na víkend do Jiřetína ve dnech 19. až 21. března příštího roku.

Barbora Sirková, Teplice

## VII. celostátní kongres katechetů

Celostátní setkání katechetů se tentokrát konalo v době podzimních prázdnin, tj. 27. – 30. října 2009. Hostitelským městem byla Kroměříž, tradičně zvaná jako „Hanácké Athény“.

Setkání a přednášky měly letos téma „Víra“. Ta byla během přednášek nahlížena z různých úhlů. Ať z pohledu teologie, bible nebo i z pohledu psychologa.

Z přednášek bych připomněl zajímavou přednášku dominikánského kněze Mgr. Ján Šandora, MBA právě na téma Víra z pohledu psychologie. Psychologové se vírou zabývají velice intenzivně, zkoumají vznik a vývoj. Zdravá osobnost je předpokladem zdravé víry a naopak. Jedním z bodů této přednášky byl

také žebříček růstu a vývoje víry v jednotlivých životních etapách. Limitující pro poznání víry z pohledu psychologa může být neuchopitelnost některých termínů, jako milost, povolání apod.

V přednášce doc. Dr. Ludvíka Dřímala, ThD. nám všem bylo připomenuta zásada, že katecheze jako výchova víry má být pomoc bližnímu, aby se v něm víra mohla rozvíjet.

Závěr kongresu byl věnován přednášce Vojtěcha Kodeta, Ocar. ThD. Na téma „Poklad víry máme v nádobě hliněné“ (2Kor 4,7). Víra byla svěřena nejen nám osobně, ale i celému společenství. Máme si být vědomi vlastní křehkosti, protože Bůh s ní počítá. To, co je v lidských očích prohrou, je u Boha ziskem.

V rovině duchovní o nás bylo postaráno na mších, které se konaly v kostele sv. Mořice. První, zahajovací mši sloužil Mons. Jan Graubner, druhou Mons. František Václav Lobkowitz a mši na závěr kongresu sloužil Mons. Dominik Duka.

Z bohatého doprovodného programu vzpomenu návštěvu arcibiskupských vinných sklepů a příjemné posezení v prostorách studentského klubu v AG.

Závěrem patří dík všem organizátorům v čele s. P. ThDr. Pawlem Nowatkowskim a Mons. Karlem Herbstem. Nemůžeme se dočkat příštího ročníku.

Martin Mecerod, pastorační asistent

# Celostátní kongres katechetů v Kroměříži

Ve dnech 28. až 30. října 2009 jsem se účastnila celostátního kongresu katechetů v Kroměříži. Letošní téma celého setkání bylo „Víra“.

Celkem jsme měli možnost vyslechnout sedm přednášek zabývajících se tímto tématem z různých úhlů pohledu. Byl tu pohled katecheze, jak může ona ovlivnit růst ve víře, pohled psychologie jako relativně nové moderní vědy, pohled na vývoj víry v souvislosti s vývojem člověka. Další z přednášek pokračovala představením víry v Písmu, a to jak v Novém, tak i ve Starém Zákoně. Nechyběl ani pohled systematické teologie na víru jako cestu ke spáse, ani víra v církevním a osobním rozměru. Poslední z přednášek byla o křehkosti víry s mottem „Poklad víry máme v nádobě hliněné“. Úžasné bylo, jak mnoho lze říci k tomuto tématu, a naopak jsem si uvědomila, v jak omezené míře jsme my schopni o víře skutečně hovořit. Každá přednáška byla ukončena reflexí, kdy přednášející poskytl posluchačům několik otázek či témat k zamyšlení.

Také byl dán prostor k případným dotazům.

Celý blok přednášek byl ukončen panelovou diskusí, kde mohli všichni katecheté vznést dotazy jak k tématům samotným, tak k problémům z katechetické praxe. Bohužel bylo vidět, jak si někteří mysleli, že teď jde o sdílení, a z diskuse s fundovanými odpověďmi přednášejících se stalo, že na sdílení jednoho odpovídalo mnoho dalších účastníků, jakmile se k nim dostal mikrofon.

Mně osobně přinesl mnoho doprovozní program. Ve středu jsem se účastnila semináře Mgr. Ignáce Muchy o tom, kde hledat katechetické a pastorační podklady na internetu. Protože s hledáním potřebného materiálu mám dlouhodobě potíže a na internetu najdu mnoho věcí aktuálně hned, velmi jsem tento seminář uvítala. To doplnila již tradiční nabídka katechetických pomůcek a knih na chodbách u přednáškového sálu. Regovali jsme na nabídku Českého katolického biblického díla a domluvili jsme konkrétní spolupráci.

Další mnou velmi oceněná aktivita byla práce ve skupině, kde se řešilo téma víry a morálky u dospívajících. Metodické vodítko pomohlo k otevření problému a velmi podnětné připomínky zúčastněných všech věkových skupin rozvinuly velmi plodnou diskusi. Škoda, že jsme museli práci ukončit kvůli večeri. Pocit nedostatku času měli prý i v dalších skupinách.

Na kongresu jsem byla již podruhé a velmi vítám i vedlejší pozitivní přínos. Setkala jsem se se svými známými katecheti z druhého konce republiky, měli jsme za ty tři dny dost času na výměnu zkušeností a vzájemnou podporu. Poznala jsem nové zkušené vychovatele, učitele a katechety. V neposlední řadě jsem plně využila i duchovní oblast. Mše svatá byly zdrojem další síly a využila jsem i možnosti jít ke svátosti smíření.

Děkuji moc všem organizátorům a těším se na příští setkání.

*Bc. Hana Formáčková*

# Milí katecheti, katechetky, kněží, rodiče

Nabízíme nové i stávající tituly, které je možné zakoupit v našem diecézním středisku a které Vám mohou účinně pomoci v katechetické službě.

**Utvářet život (Ostravsko-Opavská diecéze)** - dlouho očekávaná metodika a pracovní listy k výuce náboženské výchovy pro 8. třídu ZŠ

**Biblické katecheze pro děti předškolního a mladšího školního věku (S. Vojtko)** -

Publikace je rozdělena do tří částí: 1. Zdůvodnění priority biblické katecheze. 2. Náorné biblické katecheze pro předškoláky a prvňáky. 3. Prevence před aktuálními problémy doby.

**Nebráňte dětem přicházet** - Nedělní cyklus A

**Nebráňte dětem přicházet** - Nedělní cyklus B

**Nebráňte dětem přicházet** - Nedělní cyklus C

Jedná se o tři publikace, které jsou určeny pro katechezi dětí při bohoslužbě. Na každou nedělní bohoslužbu jdou připraveny dvě verze, ze kterých je možno si vybrat vhodnější.

**Čeští svatí** - omalovánky s krátkým životopisem světců

**České nebe** - omalovánky s krátkým životopisem světců

**Na přelomu věků** - vyzkoušený táborový program může posloužit jako předloha desetidenního tábora s křesťanskou tematikou zaměřenou na osobu Panny Marie. Rozdělený na příslušný počet částí může být použit na víkendová setkání dětí, případně i jako náplň schůzek dětských společenství během roku.

**Biblické domalovánky** - více než 150 příběhů z Bible je možné si domalovat podle svých představ. Každý příběh je stručně popsán a předmalován několika málo fragmenty a je na fantazii dětí nebo i dospělých, jak celý příběh vyobrazí. Tato domalovánka se může tvořit i jako farní Bible či dětská Bible.

**Dětské samolepky na liturgický rok 2009/2010** - na každou neděli a slavnost celého liturgického roku jsou připraveny samolepky i arch, kam se budou lepit; tuto pomůcku lze použít i jako celoroční soutěž pro děti ve farnostech.

**Ikony** - koncem měsíce listopadu budou k prodeji ikony s různou tematikou a v různých velikostech. Tyto ikony jsou vhodným vánočním dárkem i jako výzdoba prostor, kde se děti vzdělávají ve víře.

**Nezadržitelně se blíží advent a Vánoce:**

Ta hvězda naděje pro mne i tebe je - podněty pro katechezi v adventní době + CD s písněmi obsažené v publikaci

**Adventní lampa** - barevný vystřihovací lampión s motivy adventní doby a příběhy k jednotlivým obrázkům. Lampa se dá použít při rorátech nebo mších s dětmi v adventu

**Andělé na vánoční pouti** - adventní kalendář s vyprávěním a vystřihovánkami

**Svatý Mikuláš** - katecheze o životě sv. Mikuláše, které se dají využít i při besídce

**Soubor scének** s Mikulášskou a vánoční tematikou - 22 krátkých nápaditých scének

**Sv. Mikuláš** - omalovánky a luštěnky s příběhem sv. Mikuláše

**O narození Páně** - omalovánky s vyprávěním

**Vánoční šalmaje** (Jaroslav Durych) - sbírka představuje to nejlepší z vánočních motivů v Durychově tvorbě betlému

*S pozdravem a s přáním prožití klidných dnů  
za DKC Anna Hylmarová  
a P. Rašek Jurnečka*

# Zveme Vás

**Architektonické návrhy** Johanna Lucase

Hildebrandta pro sakrální stavby na Šluknovsku, 3.11.2009-31.1.2010, ambity loretánské kaple v Rumburku. Česko-německá putovní výstava představuje vybrané sakrální stavby Šluknovska - kostel sv. Jana Nepomuckého ve Starých Křečanech, kostel sv. Jiří v Jiřikově, vstupního křídla Lorety v Rumburku a samotnou loretánskou kapli. Jde o první odborné zpracování tématu na základě archivních pramenů z ČR a Rakouska a první prezentaci nově zjištěných souvislostí o spolupráci obou architektů na severu Čech. Výstava je přístupná od úterý do soboty mezi 9.00-16.00 hod. Vstupné je 30 Kč a snížené 15 Kč.

**Adventní setkání** v cyklu Doteky, 11.12.2009, Kaple Vzkříšení, Vratislavice nad Nisou, 18.30 hodin. Komponovaný pořad slova a hudby v režii Stanislava Zindulky.

**Keltské Vánoce**, 13.12.2009, Kaple Vzkříšení, Vratislavice nad Nisou, 18.00 hodin. Koncert irské adventní a vánoční hudby v provedení sdružení Lusatia consort při ZUŠ Cvikov.

**Výstava betlému**, 16.12.-22.2.2009, sál pod Kaplí Vzkříšení, Vratislavice nad Nisou. Prohlídka možná od 14.00 - 17.00 hodin. Jindy po domluvě na tel.: 485 160 625 nebo mobil: 733 755 965, případně na faře.

**Vánoční pásmo**, 10.12.2009, kostel Povýšení sv. Kříže, Loukovec, 16.00 hodin. Vánoční pásmo dětí z místní školy.

**Živý Betlém**, 13. 12. 2009, farní zahrada, Mnichovo Hradiště, 15.00 hodin. V podání souboru Furiant bude předveden program „živý Betlém“

**Vánoční pásmo**, 18. 12. 2009, kostel sv. Václava, Boseň, 16.00 hodin. Vánoční pásmo dětí z místní školky.

**Premonstrátské proboštství** Doksany a Kanonie sester premonstrátek Vás zvou k modlitbám a bohoslužbám v kostele Narození Panny Marie v Doksanech:

**Každý první pátek v měsíci:**  
Od 19.30 příležitost ke svátosti smíření, ve 20 hodin mše svatá a následná adorace za duchovní povolání a rodiny zakončená eucharistickým světelným průvodem.

**Každého 13. dne v měsíci:**  
Od 18 hodin mše svatá ke cti sv. Anežky České s litaniami a přímlovami za náš národ a osobní potřeby poutníků.

Pravidelné prohlídky kostela a krypty s výkladem se v prosinci konají pouze v neděli od 11.30 hodin. V pondělí až pátek pouze po předchozí domluvě. Ohlášené skupiny si mohou prohlídky s výkladem mimo uvedené časy domluvit s průvodcem (mobil 736 466 799). Podrobnější informace jsou uvedeny na [www.doksany.wz.cz](http://www.doksany.wz.cz).

**Adventní koncerty a koncerty duchovní hudby:**

**Koncert duchovní hudby** pro koncertní křídlo, varhany, sóla a pěvecké sbory, 8. 12. 2009, kostel Povýšení sv. Kříže v Děčíně, 18.00 hodin.

**Koncert k počtě sv. Mikuláše** - varhany a mluvené slovo, 11. 12. 2009, kostel N. Trojice, 18.00 hodin. Koncert pořádá ZUŠ Klášterec nad Ohří.

**Adventní koncert**, 12. 12. 2009, kostel sv. Petra a Pavla, Volfartice, 15.00 hodin. Koncert pořádá obec Volfartice, účinkuje Divčí komorní sbor Pedagogické fakulty UJEP Ústí nad Labem.

**Koncert duchovní hudby**, 12. 12. 2009, kostel sv. Bonifáce, Dolní Hanychov u Liberce, 17.00 hodin.

**Adventní koncert**, 12. 12. 2009, kostel sv. Jana Křtitele, Teplice, 17.00 hodin. Koncert Základní umělecké školy Teplice.

**Koncert duchovní hudby**, 13. 12. 2009, kostel sv. Mikuláše, Turnov, 15.00 hodin. Koncert pořádá Kulturní centrum Turnov. Účinkuje Zámecké saxofonové kvarteto Josefa Zemličky, Vladimír Vlášek - soprán a alt saxofon, Milan Červinka - alt saxofon, Josef Zemlička - tenor saxofon, Miroslav Lambert - baryton saxofon.

**Adventní koncert duchovní hudby**, 13. 12. 2009, farní kostel Mnichovo Hradiště, 18.30 hodin. Zazní Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby v podání symfonického orchestru Mladá Boleslav a sboru Boleslavan se sólisty Státní opery.

**Adventní koncert duchovní hudby**, 13. 12. 2009, koncert Nanebevzetí Panny Marie, Nový Bor, 17.00 hodin. Účinkuje „Guitar arte trio“.

**Adventní koncert duchovní hudby**, 16. 12. 2009, kostel sv. Petra a Pavla, Mimoň, 19.00 hodin. Zazní Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby, koncert se koná u příležitosti oslav 20 let existence Gymnázia Mimoň.

**Koncert duchovní hudby** - písničky z pohádek, 16. 12. 2009, arciděkaný kostel Ústí nad Labem, 19.00 hodin. Koncert pořádá Gymnázium Ústí nad Labem. Zazní písničky z pohádky Pyšná princezna, Princezna se zlatou hvězdou a Obušku, z pytle ven. Vánoční píseň od J. Seiferta, písně z muzikálu Anděl na horách a světových muzikálů West Side Story, My fair lady a pásmo vánočních písní.

**Koncert duchovní hudby**, 17. 12. 2009, kostel sv. Bartoloměje, Dobruška, 19.00 hodin. Koncert pořádá město Dobruška.

**Koncert duchovní hudby**, 18. 12. 2009, kostel sv. Petra a Pavla, Česká Lípa, 19.00 hodin.

**Adventní koncert duchovní hudby**, 19. 12. 2009, kostel sv. Martina, Mšeno u Mělníka, 17.00 hodin. Účinkuje smíšený pěvecký sbor INTERMEZZO ze Mšena.

**Koncert duchovní hudby**, 19. 12. 2009, kostel sv. Petra a Pavla, Bílina, 16.30 hodin. Zazní Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby, účinkují studenti a žáci Konzervatoře Teplice.

**Adventní koncert duchovní hudby**, 19.12.2009, kostel sv. Jakuba St., Přepře, od 15.00 a 18.00 hodin. Zazní Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby v podání symfonického orchestru Jihočeské filharmonie se sborem z Velešína se sólisty Státní opery Praha.

**Koncert duchovní hudby**, 20. 12. 2009, chrám Narození Panny Marie, Turnov, 15.00 hodin. Koncert pořádá Kulturní centrum Turnov. Účinkuje Jakub Pustina. Na programu jsou skladby Dvořákovy, Smetanovy, Händleovy, Rossiniho ad.

**Adventní koncert duchovní hudby**, 20.12.2009, kostel Nanebevzetí Panny Marie, Nový Bor, 17.00 hodin.

**Adventní koncert duchovní hudby**, 20.12.2009, kostel v. Vavřince, Mukařov u Mladé Boleslavi, 18.00 hodin. Zazní Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby.

**Adventní koncert duchovní hudby** „Gloria in Excelsis Deo“, 22. 12. 2009, kostel Povýšení sv. Kříže, Kadaň, 19.00 hodin. Koncert pořádá Společnost kruhu přátel hudby v Kadani, účinkuje Collegium pražských trubačů a komorní smíšený sbor Gaudium Cantorum. Sólisté: Štěpánka Heřmánková a P. Jiří Kusý, varhany: Vladimír Roubal.

**Vánoční koncert** orchestru Cantabile strings, 25. 12. 09, kostel N. Trojice, Klášterec nad Ohří, 18.00 hodin. Koncert pořádá ZUŠ Klášterec nad Ohří.

**Koncert duchovní hudby**, 26.12.2009, kostel sv. Václava, Bezdědice, 18.00 hodin. Koncert pořádá Sdružení bezdědický kostel, na programu je Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby.

**Koncert duchovní hudby** „Vánoce hrajou glóriá... aneb od Ondřeje ke Třem Králům“, 27. 12. 2009, kostel sv. Jiří, Jiřikov, 16.00 hodin. Koncert pořádá město Jiřikov, účinkuje Petr Kotvald a členové České filharmonie, dalších hudebních těles a DPS Petrklíč. Repertoár koncertu je postaven na známých hudebních odkazech a především na textech Pavla Cmírala.

**Vánoční hra koledová**, 27. 12. 2009, kostel sv. Anny, Jedlka, 16.00 hodin. Hra z roku 1940 podle textu Josefa Tikovského, upravil Dr. Václav Kubíček, zpěvní část Stanislav Adam.

**Svatojánský večer**, 27. 12. 2009, katedrála sv. Štěpána, Litoměřice, 17.00 hodin. Zpívané nešpory ze svátku sv. Jana Evangelisty s žehnáním vína - předseda Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický. Prezentace nově vydaného CD „Varhany v litoměřické katedrále“, varhanní koncert ze skladeb z CD varhaníka Jaroslava Tůmy. Na programu je také Česká mše vánoční „Hej, Mistře!“, účinkuje Jaroslav Tůma - varhany, Svatohorský chrámový sbor a orchestr řídí Pavel Šmolík.

# Přehled vánočních bohoslužeb v jednotlivých farnostech

## Litoměřice,

katedrála sv. Štěpána

**24. 12.** - 16.00 a 22.00

**25. 12.** - 10.00 a 18.00

**26. 12.** - 10.00

**27. 12.** - 10.00 a 17.00

(nešpory)

**31. 12.** - 16.00

**1. 1.** - 10.00

## Kláštepec nad Ohří,

kostel Nejsvětější Trojice

**24. 12.** - 21.00

**25. 12.** - 10.00

**26. 12.** - 10.00

**27. 12.** - 10.00

**31. 12.** - 17.00

**1. 1.** - 10.00

## Bělá pod Bezdězem a okolí

Bělá pod Bezdězem, kostel

Povýšení sv. Kříže - **24. 12.**

ve 22.00, **25. 12.** v 8.00,

**1. 1.** v 10.00

Dolní Krupá, kostel sv.

Václava - **24. 12.** v 16.00

Bezděz, kostel sv. Jiljí -

**24. 12.** ve 24.00

Bezdědice, kostel sv. Václava -

**25. 12.** v 9.30

Okna, kostel Nanebevzetí

Panny Marie - **25. 12.**

v 11.00

Bořejov, kostel sv. Jakuba -

**1. 1.** v 15.30

## Bílina

**24. 12.** - 16.00

**25. 12.** - 9.00

**26. 12.** - 9.00

**27. 12.** - 9.00

**31. 12.** - 16.00 (kaple)

**1. 1.** - 9.00 a 16.00 (kaple)

## Zelenice

**24. 12.** - 20.00

**27. 12.** - 14.00

## Mukov

**26. 12.** - 14.00

## Bohosudov

**24. 12.** - 16.00 a 17.00

**25. 12.** - 9.00

**26. 12.** - 9.00

## Osek

**24. 12.** - 18.30

**25. 12.** - 10.15

**26. 12.** - 10.15

**27. 12.** - 11.15

**26. 12.** - 11.15

## Horní Police,

kostel Navštívení Panny Marie

**24. 12.** - 21.00

**25. 12.** - 9.00

**26. 12.** - 9.00

**27. 12.** - 9.00

**31. 12.** - 16.00

**1. 1.** - 9.00

## Jablonec nad Nisou a okolí

**24. 12.**

16.00 - Lučany nad Nisou

16.00 - Jablonec nad Nisou

22.00 - Rychnov u Jablonce nad Nisou

24.00 - Bedřichov

**25. 12.**

7.30 - Rychnov u Jablonce nad Nisou

9.00 - Jablonec nad Nisou

11.00 - Rýnovice

18.00 - Jablonec nad Nisou

**26. 12.**

9.00 - Jablonec nad Nisou

16.00 - Lučany nad Nisou

**27. 12.**

7.30 - Rychnov u Jablonce nad Nisou

9.00 - Jablonec nad Nisou

11.00 - Rýnovice

18.00 - Jablonec nad Nisou

## Jablonec nad Nisou a okolí

**24. 12.**

8.00 - bazilika minor sv.

Vavřince a Zdislavy

24.00 - bazilika

24.00 - Jítrava

**25. 12.** - 9.30, bazilika

**26. 12.** - 9.30, bazilika

**27. 12.** - 9.30, bazilika

**28. 12., 29. 12. a 30. 12.** -

17.00, zimní kaple

**31. 12.**

16.00, Jítrava

17.00 - bazilika

**1. 1.** - 9.30, bazilika

## Jiřetín pod Jedlovou,

kostel Nejsvětější Trojice

**24. 12.** - 24.00

**25. 12.** - 8.30

**26. 12.** - 8.30

**27. 12.** - 8.30

## Česká Kamenice,

kostel sv. Jakuba St

**24. 12.** - 24.00

**25. 12.** - 11.00

**26. 12.** - 9.30

**27. 12.** - 9.30

**1. 1.** 2010 - 11.00

## Kytilice,

kostel sv. Antonína Pad.

**24. 12.** - 24.00

**26. 12.** - 11.15

**27. 12.** - 11.15

**1. 1.** - 11.15

## Libáň,

kostel sv. Ducha

**24. 12.** - 24.00

**25. 12.** - 10.00

**26. 12.** - 8.00

## Bystrice,

kostel Nanebevzetí Panny Marie

**24. 12.** - 16.00

## Osenice,

kostel Narození Panny Marie

**25. 12.** - 11.00

## Liberec - Rochlice

**24. 12.**

16.00 - Hanychov (přítom

Rybova Česká mše vánoční)

**25. 12.**

8.30 - Hanychov

10.00 - Rochlice

**26. 12.**

7.45 - Hanychov

10.00 - Rochlice

**31. 12.**

17.00 - Rochlice

**1. 1.**

10.00 - Rochlice

15.00 - Hanychov

## Libochovice a Třeбенice

**24. 12.**

16.00 - Chotěšov

16.00 - Třebívlice

**24. 12.**

22.00 - Třeбенice

24.00 - Libochovice

**25. 12.**

9.00 - Libochovice

11.00 - Třeбенice

**26. 12.**

9.00 - Libochovice

11.00 - Třeбенice

## Litvínov a okolí

**24. 12.**

16.00 - Horní Jiřetín

21.00 - Litvínov

22.30 - Brandov

23.30 - Hora sv. Kateřiny

**25. 12.**

9.00 - Litvínov

11.00 - Horní Jiřetín

17.00 - Horní Lom

**26. 12.**

9.00 - Litvínov

11.00 - Horní Jiřetín

14.00 - Malý Háj

**1. 1.**

9.00 - Litvínov

11.00 - Horní Jiřetín

17.00 - Horní Lom

## Louny a okolí

Louny, kostel sv. Mikuláše

**24. 12.** - 8.00 mše svatá

- rorátní zpěvy, 20.30

vánoční vigilie

**25. 12.** - 8.30 bohoslužba

- chrámový sbor: František

Kolařík - Pastýřská mše,

lidové koledy

**26. 12.** - 8.30 lidové zpěvy

**27. 12.** - 8.30 nedělní mše

sv. s obnovou manželských

závazků - zpívá kvarteto

„Musica Optica“

**31. 12.** - 16.30 bohoslužba

- chrámový sbor: J. J. Ryba

- Česká mše vánoční „Hej

Mistře“

**1. 1.** - 9.00 bohoslužba,

sólové koledy

**24. 12.**

15.00 - Čitoliby

16.00 - Černčice

20.30 - Louny

22.30 - Dobroměřice

23.00 - Dolní Ročov

17.00 a 24.00 - Postoloprty

16.00 - Žatec

18.00 - Staňkovice

15.00 - Deštnice

20.00 - Hřivice

21.00 - Liběšovice

22.00 - Tuchořice

24.00 - Liběšovice

24.00 - Podbořany

**Opocno,** kostel Nanebe-

vzetí Panny Marie - **25. 12.**

v 10.30 a **31. 12.** v 10.00

**Lipenec,** kostel sv. Václava -

**26. 12.** v 10.30

**Měrunice,** kostel sv. Stani-

slava - **6. 12.** ve 14.00

**Kroučová,** kostel sv. Marké-

ty - **27. 12.** ve 14.00

## Mnichovo Hradiště a okolí

**24. 12.**

10.00 - M. Hradiště, kaple

Domova důchodců

17.00 - M. Hradiště, kostel

sv. Jakuba

21.00 - Všeň, kostel sv.

Jakuba a Filipa

22.30 - Boseň, kostel sv.

Václava

24.00 - Přepere, kostel sv.

Jakuba

**25. 12.**

8.30 - M. Hradiště, kostel

sv. Jakuba

10.00 - Loukov, kostel

Nejsvětější Trojice

11.00 - Přepere, farní kaple

sv. Gaudentia

15.00 - Sezemice, kostel sv.

Bartoloměje

15.00 - Ždár, obecní kaple

Navštívení Panny Marie

**26. 12.**

11.00 - Přepere, farní kaple

sv. Gaudentia

14.00 - Loukov, kostel

Nejsvětější trojice

15.00 - M. Hradiště, Domov

s pečovatelskou službou

17.00 - M. Hradiště, farní

kaple Neposkvrněného

Početí Panny Marie

</



## Diecézní centrum pro rodinu

DCR pořádá kurzy, přednášky a osvětovou činnost v oblasti manželských a před-manželských vztahů.

### Předběžný pastorační plán DCR pro rok 2010

Leden – červen Přípravy snoubenců v rodině – jednotlivé vikariáty  
Leden – červen Měsíční setkávání chlapů ze severu Ústecko a Liberecko

- 1. 1. - 30. 3. Zaslání přihlášek Manželských setkání 2010
- 19. - 21. 3. Víkend pro ženy (Jiřetín pod Jedlovou)
- 26. - 28. 3. Jarní obnova Manželských setkání (Jiřetín pod Jedlovou)
- 23. - 25. 4. Víkend pro chlapce ze severu (Albeřice)
- 7. - 9. 5. Víkend pro syny v. na téma „Cesta divého muže“ (Běleč nad Orlicí)
- 11. - 13. 6. Pokračovací víkend pro otce s dospívajícím synem II. (Běleč)
- 17. - 24. 7. Týdenní letní kurs Manželských setkání 2010 (Litomyšl)
- 24. - 29. 8. Duchovní cvičení pro syny
- 11. 9. Diecézní pouť rodin (Bohosudov) v 10.00 hodin
- 17. - 19. 9. Víkend pro otce se synem I aneb "Mnoho mužů má děti, ale málo dětí má otec!" (Běleč nad Orlicí)
- 24. - 28. 9. Duchovní cvičení pro muže

Manželská setkání usilují o obnovu, zlepšení a upevnění manželství a rodiny. Náplní letního kursu Manželských setkání jsou přednášky týkající se vzájemných vztahů mužů a ženy v manželství, doplněné o skupinovou práci.

Letní kurs je pořádán pro celé rodiny a děti mají zajištěn vlastní program a péči v době přednášek a práce ve skupinách. Na kursu jsou zpravidla přítomni kněží, kteří jsou zaměřeni na duchovní pomoc partnerům, psycholog a jeden kněz pro práci s dětmi a mládeží (to je pro pečovatele dětí).

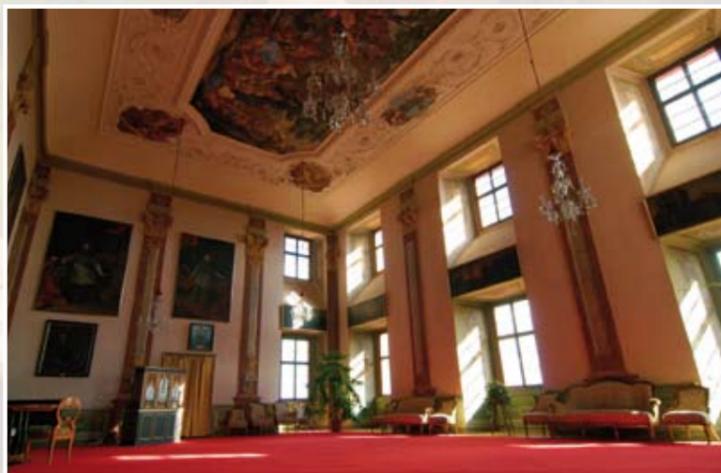
Pro účastníky kursu Manželských setkání je pořádána víkendová podzimní a jarní obnova Manželských setkání. Náplní obnovy jsou tři přednášky, doplněné o práci ve skupinách. Na této obnově přednáší zpravidla jeden odborník, manželský pár a kněz.

Víkendy pro ženy a pro muže jsou zaměřeny na prohloubení spirituality mužů a žen.

Naproti tomu akce pro tatínky s dětmi a setkání maminek s dcerami mají za cíl posílení rodinných vazeb i vztahů.

Společnou přípravu snoubenců vede kněz a manželský pár. Některá témata přednáší snoubencům kněz a některá témata z praktického partnerského života probírá manželský pár.

Víkendy pro otce s dospívajícím synem. Program je laděn na poslední vazby mezi otcem a synem v kritickém věku syna 15 – 18 let. Diecézní centrum pro rodinu, Krupka ([www.centrumprorodinu.cz](http://www.centrumprorodinu.cz))  
Zodpovědné osoby: Ing. František Růžička, Mgr. Ivana Růžičková  
(Informace převzaty z Pastoračního plánu litoměřické diecéze)



### Z diáře litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta:

- 13. 12. 9.00 hodin, Most, Slavnost 20. výročí posvěcení kostela.
- 23. 12. 16.00 hodin, Litoměřice, Dómské náměstí. Živý betlém.
- 24. 12. 16.00 hodin, Litoměřice, katedrála sv. Štěpána. Štědrovečerní mše sv. pro rodiny.
- 25. 12. 10.00 hodin, Litoměřice, katedrála sv. Štěpána. Hod Boží vánoční, mše sv.
- 26. 12. 10.00 hodin, Litoměřice, katedrála sv. Štěpána. Poutní slavnost sv. Štěpána, mše sv.
- 31. 12. 16.00 hodin, Litoměřice, katedrála sv. Štěpána. Děkovná bohoslužba.
- 1. 1. 2010 10.00 hodin, Litoměřice, katedrála sv. Štěpána. Slavnost Matky Boží Panny Marie (Změna vyhrazena.)

### Z diáře generálního vikáře P. Stanislava Příbyla:

- 13. 12. 16.00 hodin, Bohosudov, bazilika Panny Marie. Koncert Biskupského gymnázia.
- 20. 12. 14.00 hodin, Krupka, náměstí, účast na představení živého betléma.
- 24. 12. 22.00 hodin, Litoměřice, katedrála sv. Štěpána. Půlnoční mše sv. (Změna vyhrazena.)

### Setkání seniorů s emeritním biskupem Mons. Josefem Kouklem

Datum: 16. 12. 2009  
Místo: Diecézní dům kardinála Trochty v Litoměřicích  
Další ze setkání litoměřických seniorů s emeritním biskupem Kouklem a jeho hosty, která se v DDKT konají pravidelně jednou za měsíc od 15.00 hodin.

Aktuální kalendář akcí a diáře biskupa Jana Baxanta, generálního vikáře Stanislava Příbyla a emeritního biskupa Josefa Koukla najdete na webových stránkách Biskupství litoměřického [www.dltm.cz](http://www.dltm.cz)

## Několik fotografií ze svěcení biskupa Jana Baxanta



Litanie ke Všem svatým, kdy se světec položí v prostraci na zem. Foto Karel Pech



Hlavní světitel, kardinál Miloslav Vlk, vkládá ruce na svěcence. Foto Karel Pech



Žehnání věřícím. Foto Jan Rosenauer



Vkládání biskupské mitry. Foto Karel Pech



Jáhnové drží při obřadu evangeliář nad svěcencem. Foto Jan Rosenauer



Spolusvětitel, apoštolský nuncius v České republice Diego Causero, vkládá ruce na svěcence. Foto Karel Pech

## Vážení čtenáři Zdislavy,

přivítáme pomoc zájemců, kteří chtějí prezentovat svoji farnost a informovat o jejích aktivitách. Napište nám, pošlete fotografie, informujte nás o chystaných akcích na adrese [zdislava@dltm.cz](mailto:zdislava@dltm.cz), zajímavosti otiskneme.

Objednávky a distribuci časopisu Zdislava zajišťuje prostřednictvím Postservisu Vydavatelství IN, s.r.o. z Jablonce nad Nisou. Zároveň také vyřizuje reklamace čtenářů, jimž nebyla předplacená Zdislava doručena (na adrese [zdislava@in.cz](mailto:zdislava@in.cz) nebo na tel. čísle 775 598 604).

### Zdislava – měsíčník litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. Adresa redakce: Biskupství litoměřické - diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 1/1, 412 88 Litoměřice ([zdislava@dltm.cz](mailto:zdislava@dltm.cz)).

Za obsah časopisu odpovídá P. Stanislav Příbyl ([pribyl@dltm.cz](mailto:pribyl@dltm.cz)). Redaktorka: Jana Michálková ([michalkova@dltm.cz](mailto:michalkova@dltm.cz)). Grafická úprava, sazba: Miroslav Zelenka.

Tisk: Tiskárna Zetka tisk, s.r.o. ([tiskarna.zetka@volny.cz](mailto:tiskarna.zetka@volny.cz)). Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042. Objednávky a distribuci zajišťuje Vydavatelství IN, s.r.o. (e-mail [zdislava@in.cz](mailto:zdislava@in.cz)), tel. 775 598 604 prostřednictvím Postservisu. Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.



*Obraz ze sbírek litoměřického biskupství  
(sv. Jan na Patmu, olej na plátně, 1. čtvrtina 16. století, jihoněmecký malíř)*